

ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ

ΔΝΣΗ-ΕΚΔΟΣΗ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΡΟΥΓΙΑΣ - Τ.Θ. 1222 ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΕΛΛΑΔΑ Φ. 80 ΕΤΟΣ 14ο ΤΕΛ-ΦΑΧ: 0651 - 49372
ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΙΣΤΟΡΙΚΑ - ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ - ΦΥΣΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ - ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Ιδρυτής - Εκδότης - Διευθυντής 1948 - 1996: ΧΡΟΝΗΣ ΑΘ. ΔΡΟΥΓΙΑΣ

**αισιοδοξούμε
και τη "ΒΩΒΟΥΣΑ" ζούμε...**
Είμαστε στον 14ο ΧΡΟΝΟ από την παρουσία μας στο ΧΩΡΟ

"Η ψυχή τ' ανθρώπου, σαν θέλει να γνωρίζει τον εαυτό της, σε ψυχή οφείλει να κοιτάζει (Πλάτωνα, Αλκιβιάδης)· σ' αυτή την πραγματικότητα της υποστασίας μας, στηρίζονται οι ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΜΑΣ. Η ΒΑΣΗ μας είναι η ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΟΙ ΡΙΖΕΣ μας τα "ΝΑΜΑΤΑ", γιατί μ' αυτά, έχουμε πυξίδα και βαδίζουμε στο σωστό δρόμο, χωρίς κλυδωνισμούς και νικητές στις δύσκολες ώρες.

με το ενδιαφέρον των αναγνωστών μας και την συνδρομή των φίλων μας - με προσφορές, θα βελτιώνουμε συνεχώς τα "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ". Με λόγο και εικόνα προσπαθούμε να δείξουμε το μεγαλείο της ΦΥΣΗΣ (τρεχούμενα νερά, δοξασμένα βουνά, πλούσια δάση και "νεράιδες" - μύθοι με ΝΟΗΜΑΤΑ.

Με τα Κοινωνικά μας μέχρι και ΔΙΕΘΝΗ κρατάμε ενήμερο τον αναγνώστη μας.

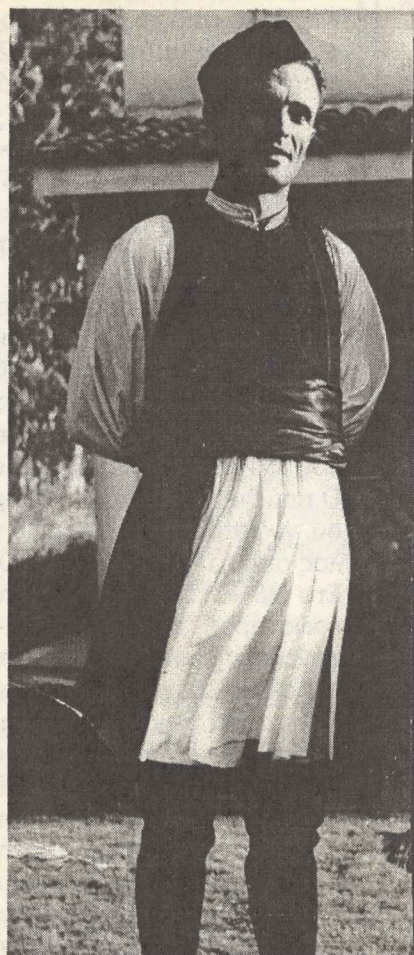
Με τα ιστορικά γνωρίζουμε το χθες, στηρίζουμε το σήμερα, για ένα καλλίτερο αύριο. Η ιστορία των οποιωνδήποτε παθών, είναι απαραίτητη για διάγνωση και θεραπεία.

Η ΑΘΛΗΣΗ -αυτές μας οι σελίδες, είναι η φανερή δύναμη - ΟΜΟΡΦΙΑ - ΑΝΑΓΚΗ - ΘΕΑΜΑ.

Και κλείνω το άρθρο μου, με αφιέρωση στους μεγάλους κι ικανούς ανθρώπους που χάσαμε πρόσφατα "ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ είναι ποιά παρόντες, από τους απόντες στη ΔΡΑΣΗ και στη ΖΩΗ" ζωντανούς μας. Θ.Δ.

Ο ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ Ζ. ΧΑΤΖΗΣ

ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ Κ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ

ΕΦΥΓΕ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ
ΧΑΤΖΗΣ

ΣΤΑ 69 ΧΡΟΝΙΑ
ΟΜΩΣ ΑΦΗΣΕ
ΙΣΤΟΡΙΑ

Ήταν πάντα ο πρώτος, σε χαρές ΠΡΩΤΑ, αλλά και σε στεναχώριες, σε παρηγορίες· χαμογελαστός κι αποφασιστικός και ΠΡΩΤΟΣ ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΤΗΤΑ.

Με τ' αδέρφια του Βάιο, Χρήστο και Σωτήρη, (στη συνέχεια ο πασίγνωστος ΠΑΠΑ-ΘΑΝΑΣΗΣ της ΔΟΥΡΑΧΑΝΗΣ), έστησαν στη γνωστή "σκάλα" των Γιαννίνων κοντά στην ιστορική λίμνη, το ξυλμπορικό κατάστημά τους.

Όμως, ο Γιωργάκης διακρίθηκε σαν πρωτοχορευτής 1) με τους Βωβουσιώτες σ' όλη την Ελλάδα, 2) με το χορευτικό της Ε.Η.Μ. και στο εξωτερικό, σαν ξεχωριστό ταλέντο.

ΤΕΓΟΣ ΤΕΓΟΥ

Ο μεγάλος ... καθηγητής

Ο ΥΨΗΛΟΒΑΘΜΟΣ ΠΙΛΟΤΟΣ
ΣΤΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΤΩΝ Η.Π.Α.

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΥΠΟΥ Μ.Μ.Ε. ΓΙΑ ΤΑ "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ"

Εκτός απ' αυτά που λέγονται και αυτά που γράφονται από ειδικούς, από φίλους μας κι' αναγνώστες των Βωβουσιώτικων, ήρθε και η για πρώτη φορά αναγνώριση από αρμόδιο κρατικό φορέα - Το Υπουργείο Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, για τη ταχ. στέλεια.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΑ ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ

1. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ 70.000 ΔΡΧ.
2. ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΙΣΓΑΡΑΣ, ΚΑΤΣΙΚΑ 60.000 ΔΡΧ.
3. ΜΙΜΗΣ ΚΡΑΝΑΣ, ΚΑΤΣΙΚΑ 40.000 ΔΡΧ.
4. ΒΑΣ. ΛΙΣΓΑΡΑΣ, ΚΑΤΣΙΚΑ 40.000 ΔΡΧ.
5. ΗΛ. ΠΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΟΥΤΣΕΛΙΟ 30.000 ΔΡΧ.
6. ΚΩΝ. ΜΑΝΙΩΤΗΣ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ 20.000 ΔΡΧ.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

"ΕΚΚΕΝΤΡΟ"

Κώστας Γιαννούλης & Σια
ΓΡ. ΣΑΚΚΑ 13, ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Τηλ.: 20.800

ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑ

ΜΟΝΟ ΦΡΕΣΚΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Στον Κώστα

ΤΣΑΒΕΛΛΑ 11α
(Δίπλα στο Εθν. Στάδιο)

Ξενώνας στη Λαϊσία

ΝΙΚΗ ΒΕΗ

Ψησταριά και διάφορα φαγητά
ΑΡΙΣΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

Τηλ.: (0653) 81.210

ΤΩΡΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΕ 1.000 ΦΥΛΛΑ ΤΑ "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ" ΜΕ 20 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΣ

Αγαπητέ Θανάση,

Ξέχασα ψες το βράδυ στο τηλέφωνο να σε παρακαλέσω για τα κάτωθι. Ελπίζω να προσθέσεις και τα λίγα δικά μου από την Βέροια. Ο μεταστάς ήταν ή ποιά αντιπροσωπευτική φιγούρα λεβεντόβλαχου, με πολλά χαρίσματα: Κοινωνικός, κουβαρδός και χορευτής κλάσεως! Η ματαίωση του χορού των Βωβουσιωτών, ήταν μια διαλεχτή χειρονομία που εμμέσως πιστοποιεί ότι οι κάτοικοι της Βωβούσας τον πένθησαν όλοι.

Να προσθέσεις σε παρακαλώ στους διαλεχτούς βλάχους της "Βλαχουριάς και τους αδελφούς Μανάνια από την Αβδέλα, οι πρώτοι κινηματογραφιστές των Βαλκανίων - την απουσία στα γραφόμενά μου, διαπίστωσε η Αθηνά, καθώς και ο στρατηγός Χατζηπέτρος, υπασπιστής του Ο-θωνα, δισέγγονος του οπλαρχηγού Μπατζίου Μπαριαχάρη που έδρασε προ 200 ετών με τον επίσης ξεκουστό Λάλα Δούβλη. Όταν η μεγάλη Βωβούσα των περίπου 1.000 οικογενειών καταστράφη, οι πρόγονοι του Χατζηπέτρου εγκατεστάθηκαν στο Βετερνίκο Ασπροποτάμου, ο δε πατέρας του στρατηγού, μεγαλοτσέλιγκας και με μεγάλη επιρροή στην περιοχή, όπως και ο γιος του στρατηγός, πολέμησαν για την ανεξαρτησία.

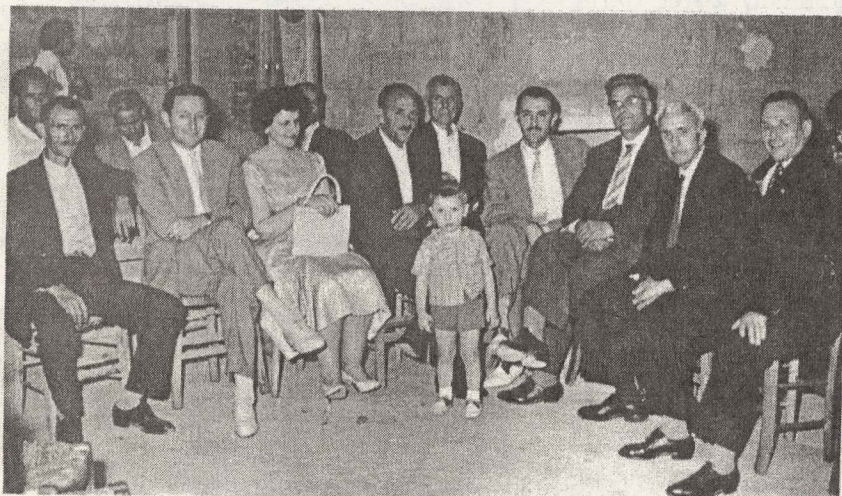
Στα Τρίκαλα που γιορτάζουν κάθε χρόνο τα "Χατζηπέτρεια", έγραψα προ ετών σε τοπική εφημερίδα, ότι και η Βωβούσα έχει μεγάλη προσφορά στις γιορτές των Χατζηπετρείων.

Στην απουσία σου από το στίπτι που μίλησαν με την αγαπητή Βιβή, έκανα παράπονα πως σε ακατάλληλη ώρα, που σαν γέρος κοιμάμαι μετά το μεσημεριανό φαγητό, δεν ήταν καταγγελία για το ακατάλληλο της ώρας - έτσι τηλεφωνήσες και άλλη φορά, αλλά ήταν ένα παράπονο που δεν μπόρεσα να μιλήσω.

Για μένα θα είναι ευχαρίστηση, να σε ακούω το απόγευμα ή βραδινές ώρες. Κοιμάμαι πάντα μετά τη μία μετά μεσονύκτια.

Στο τηλέφωνο με την Βιβή, νόμισα ότι παρακολουθείς την ποδοσφ. συνάντηση Barcelona-Real και την παρακάλεσα να μου τηλεφωνήσεις. Δεν το έκανες ούτε τις δύο επόμενες μέρες. Διόρθωσε πιθανά ορθογραφικά λάθη.

Η ρουμάνικη, ιταλική ή γαλλική που διαβάζω, είναι άνετες ορθογραφικά.

Γκρούπ από επιφανείς πατριώτες στη ζωή
το ζεύγος Ι. Τσιπαρά και Χρ. Δρούγιας

Για την Βάχουριά

Είμαστε αρκετοί και παλαιότεροι το στίπτι μας, αρκετοί από τους βλάχους διαλεχτοί!

Ξανά έγραψα γι' αυτό το θέμα προ διετίας, αυτή την φορά θα ασχοληθώ με τους βλάχους του εξωτερικού, ειδικά δε με τους της Ρουμανίας, όπου σπούδασα την ιατρική και την ειδικότητα του ακτινολόγου.

Οι περισσότεροι από τους βλάχους ήταν κάποτε στην Ελλάδα.

Ο κύριος όγκος των είναι εγκατεστημένοι κατά μήκος της παλαιάς Εγνατίας οδού που ξεκινούσε από το Δυρράχιο ως την Κωνσταντινούπολη.

Είναι απόγονοι των φρουρών των συνόρων με διασταύρωση των ρωμαίων κατακτητών.

Δεν είχαμε πρόσφατη στατιστική για τους βλάχους. Πρόσφατα κάποιος ερευνητής, έλεγε προκλητικά πως στην Ελλάδα υπάρχουν 20 χιλιάδες βλάχοι.

Τον αποστομώνω αμέσως με την απάντηση, ότι το... παραγωγικό Περιβόλι Γρεβενών έχει πάνω από 20 χιλιάδες, διεσπαρμένους στα Τρίκαλα, Λάρισα, Βελεστίνο, Βόλο, νομό Ημαθίας και αλλαχού.

Δώσαμε το 90% των μεγαλοεργετιών της Ελλάδας όπως: Αβέρωφ Τσιτσάκης, Στουρνάρας, Ζάπας, Αρσάκης, Ντούμπας. Ο τελευταίος όταν ήταν βαθύπλουτος στη Βιέννη προσέφερε στο αυστριακό κράτος, μεγάλα ποσά και έγιναν οι πρώτοι σιδηρόδρομοι. Υπάρχει στην Βιέννη μεγάλη οδός Dum-bastrasse. Το παλάτι με το μεγαλοπρεπές σαλόνι για κονσέρτα, όπου τα Χριστούγεννα και πρωτοχρονιά απολαμβάνουμε στην τηλεόραση μουσική κλασική, ειδικά Straus, ήταν κάποτε ιδιοκτησίες του ξεκουστού Ντούμπια, καταγόμενος από την Μπλάτσα - σήμερα Βλάστη του νομού Κοζάνης.

Ο πρώτος κοινοβουλευτικός πρωθυπουργός της Ελλάδας, ήταν ο Ιωάννης Κωλέτης, από το βλαχοχώρι Συρράκο του νομού Ιωαννίνων, από όπου και οι ποιητές Κρυστάλης και Ζαλοκώστας. Ο στρατάρχης Παπάγος, από το Μέτσοβο ήταν κι' αυτός βλάχος

Ο πρωθυπουργός Γεώργιος Λάμπρος, η αδελφή του, σύζυγος του πρωθυπουργού Τσαλδάρη, πολιτικά αντιμαχόμενος με τον Βενιζέλο. Ο θεμελιωτής της Εθνικής Τραπεζής Γεώργιος Σταύρου. Ο στρατηγός Χατζηπέτρος (ανεψιός του Laladunli και Μτάτζιου Μπρακτάρη - Βωβουσιώτες) κι' οι πρώτοι δημιουργοί του Κινητογράφου στα Βαλκάνια. Αφοί Μανάνια - Αβελιώτες.

Ακόμη δυο τρανταχτά ονόματα μεγάλων βλάχων είναι ο Ρήγας Φεραίος και ο τόσο πετυχημένος πατριάρχης Αθηναγόρας!

Οι αρχηγοί του ΕΑΜ ήταν: Ο στρατηγός Σαράφης, αρχηγός του Κ.Κ. Σιάντος ο αρχιστράτηγος Γούσιας από το Συρράκο, μετά τον Μάρκο, με επάγγελμα τσαγκάρης, όπως ο Τσαουσέσκου της Ρουμανίας. Ο θεωρητικός του κομ. κόμματος, πολύγλωσσος Τζίμας από την Σαμαρίνα Γρεβενών.

Ο πρωθυπουργός της κυβερνήσεως του βουνού, καθηγητής πανεπιστημίου, γνωστός στο εξωτερικό για την αρτία κατάρτιση του, Αλέξανδρος Σβώλος από το Μοναστήρι ΒΙΤΟΛΑ.

Στο βιβλίο του Γιαννάκη Ντόντου, του πιδό πετυχημένου και δημιουργικού κοινοτάρχη του Περιβολίου-Γρεβενών -τίτλος του βιβλίου "Βλαχουριά", με πανεπιστημιακή μόρφωση στην Ρουμανία, απαριθμούσε πολλούς καπεταναραίους βλάχους που πολέμησαν τον τούρκο κατακτητή. Πολλές πληροφορίες για τους βλάχους τις αντλούσε από τον καθηγητή πανεπιστημίου Ιασίου-Ρουμανίας, Ι. Καραγιάννη.

Ο Έλληνα πρόξενος στην Θεσ/νίκη επί τουρκοκρατίας, Λάμπρος Κορομηλάς, δήλωσε ότι τον μακεδονικό αγώνα τον κερδίσαμε σε μεγάλο βαθμό με την παρουσία και λεβεντιά των βλάχων!

Στο αντάμωμα των βλάχων από όλη την Ελλάδα, με κλιμάκια και από την Αλβανία και Μακεδονία των Σκοπίων, έκανα παρέα με αρβανητόβλαχους της Αλβανίας, τραγούδησαν τα πολυφωνικά τραγούδια τους - έμαθα μερικά - τα δε τραγούδια τους με πολυφωνίες, όπως και του Παγωνίου, είναι επηρεασμένα από την αλβανική λαϊκή μουσική. Μου έλεγαν ότι είναι στην Αλβανία 500 χιλιάδες φιλέλληνες βλάχοι Ιωαννίνων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΔΗΜΟΥ

Ρευματολόγος

Δωδώνης 15

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΓΔΑΣ

ΦΡΟΥΤΑ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ

Στα 40ητα ΣΚΑΛΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Κατερίνα Τσιούρη

σύζυγος Ζήση Χατζή

Καθηγήτρια - Προπονήτρια

Γυμνάστρια στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τα Αγγλικά σας

σε σύγχρονη διδασκαλία

Γερακάκη - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Αφοί ΝΑΚΑ

Ψυδικά
Κεμπάρια

Λ. Βύρωνος ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΖΟΥΜΑΣ ΤΑΚΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΙΑ

κάθε τύπου και εμπειρία σ' όλα καλλιτεχνική

Στοά ΟΡΦΕΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Κοσμογυρισμένος βλάχος ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΚΟΡΙΤΣΑΣ μας είπε: "Διαβάζω με μεγάλη επιμέλεια τα "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ" και σας συγχαίρω. Γράψε όμως κάτι "Θανάση: "Ο Κυριαζής Δημήτριος στη ΒΥΣΣΙΑΝΗ- μεγαλοεκτετατίας, σε παλιότερα χρόνια, σε ομιλία του, μπροστά σε 2,500 άτομα, τόνισε: γιατί ήταν η δύναμη στην απομάκρυνση του μακραιώνου ζυγού της Ελλάδας. Εμείς συμπατριώτες είχαν κι έχουν πάντα ψυχή οι ΟΡΕΙΣΙΒΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ..

Θ.Δ.

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
βάφτιση ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΗ...

Η νουνά Ιφιγένεια Αθ. Καλαφάτη στη βάφτιση της μικρής, της Βάσως Γλυνιδη-Μεσσίνη· τ' όνομα: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ.

ΟΙ ΞΕΝΩΝΕΣ ΤΗΣ ΒΩΒΟΥΣΙΑΣ

1. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ Κ. ΚΑΖΑΝΤΖΗ
Δ/ΝΣΗ ΣΟΥΛΑ ΑΥΔΙΚΟΥ - 0656 - 31050
2. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΣΕ ΑΝΕΓΕΡΣΗ
ΑΦΩΝ ΠΑΝ. ΚΟΥΣΚΟΥ
3. ΞΕΝΩΝΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΗ ΔΡΟΥΓΙΑ 0656 31364
4. "ΑΝΤΩΝΗ ΑΚΡΙΒΗ" - 31526
5. ΑΘΑΝ. ΣΤΑΙΤΟΓΙΑΝΝΗΣ - 31365

ΚΟΥΖΙΝΕΣ ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΚΑΙ ΨΗΤΑ ΣΟΥΒΛΙΑΣ

1. ΑΙΓΕΛΟΣ ΡΑΠΤΗΣ, 0656 - 33531
2. ΣΤΕΡΙΑΝΝΑ ΤΑΣΙΟΥ 0656 31226, 31357
ΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΕΠΥΧΗ Η ΠΡΟΦΥΜΙΑ
ΣΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

Χρυσός Ασήμι
ΒΑΡΖΩΚΑΣ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΑΒΕΡΩΦ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΗΛ. 35996 ΕΡΓΑΣ. 32536

Στην Μακεδονία των Σκοπίων και στην Βουλγαρία είναι από 200 χιλιάδες.

Διάβασα στην Ρουμανία το βιβλίο του Cosea Poronici, με τον τίτλο Ο Sinsarima (για τους Βλάχους), οι ολάνοι μας λένε Sinsari. Μεταφρασμένο στα γαλλικά το βιβλίο του βλάχου υπουργού των εξωτερικών της Γιουγκοσλαβίας μερικά χρόνια, γύρω από το 1940. Μεταξύ πολλών εγκωμιαστικών σχολίων για τους βλάχους, έλεγε: Οι πρώτοι οικονομικοί οίκοι στο κράτος μας, είναι δημιούργημα των βλάχων 300 οικογένειες βλάχων, από την Μοσχόπολη και περίχωρα, εγκατεστημένοι στο Βελιγράδι, δημιούργησαν την αστική τάξη.

Στην Ρουμανία όπου έζησα σχεδόν 20 χρόνια, είναι 250 χιλιάδες βλάχοι οι περισσότεροι από την Ελλάδα και τα άλλα κράτη των Βαλκανίων. Τους ... τράβηξε η Ρουμανία, δίδοντάς των από 100-150 στρέμματα καλλιεργήσιμης γης.

Οι περισσότεροι έφυγαν από την Ελλάδα το 1926-28, όταν μετά την εγκατάσταση των προσφύγων στην Βόρειο Ελλάδα, στριμώχθηκαν επειδή επικίνδυνα οι κασάδες - βοσκοτόπια.

Πολλοί από τους βλα"χους που σπούδασαν σε ρουμάνικα σχολεία μέσης εκπαίδευσως ήταν τέσσερα στην Ελλάδα, πήγαν και σπούδασαν με υποτροφίες στα ρουμάνικα πανεπιστήμια.

Στην υπογραφή της συνθήκης του Βουκουρεστίου τό 1913, οι Βούλγαροι ζητούσαν να έχουν έξοδο στην Μεσόγειο-Καβάλα. Η Ρουμανία που προήδρευε τους επέλησε τους βουλγάρους να αποσύρουν τις απαιτήσεις, άλλως θα μπούμε με τον στρατό μας στην Σόφια.

Ο οξυδερκής Ελ. Βενιζέλος, σαν αναγνώριση της συμβολής της Ρουμανίας επέτρεψε να δημιουργηθούν ρουμάνικα σχολεία και εκκλησίες.

Ήταν όμως λάθος να υπάρχουν ρουμάνικα σχολεία και όχι βλάχικα.

Δίχασε τους βλάχους σε φιλορουμάνους και γρεκομάνους!

Με την αιμορραγία που υπέστη το βλάχικο στοιχείο, εδόθη ευκαιρία να εξελιχθούν τα έξυπνα βλαχοπούλα και να δώσουμε πολυάριθμες πρωσωνικότητες ολκής. Είχαμε πολλούς καθηγητές πανεπιστημίου, ακόμη και υπουργούς.

Τέσσερις απ' αυτούς ήταν και ακαδημαϊκοί - γκεσέμια, από τους πλέον ξεκουστούς.

Ο Γεώργιος Μούρνος από την Κουμαριά - κάποτε Δόλιανη. Μετέφρασε στα ρουμάνικα την Οδύσσεια και Ιλιάδα, στα ρουμάνικα.

Ο Ηλίας Καραφώλης από το Σέλι, ήταν ιδιοκτήτης εργοστασίου αεροπλάνων στην μεγαλούπολη της κεντρικής Ρουμανίας Brasov. Οι κομμουνιστές μόλις ήρθαν στην εξουσία, μετά την κατάσχεση, το έκαναν εργοστάσιο παραγωγής τρακτέρ.

Ήταν επί σειράν ετών πρόεδρος της παγκοσμίου αεροναυπηγικής.

Ο Τάκης Παπαχατζής πολύ δημιουργικό, από την Αβδέλα-Γρεβενών. Οι Ρουμάνοι αναγνώρισαν πάντοτε την αξία του.

Ο THEODOR CAPIDAN, ιστορικός αξιόλογος από το PERLEPE της Γιουγκοσλαβίας.

Καθηγητής στην αρχιτεκτονική ο Γιότσο. Μεγάλος αρχιτέκτων και ιδιοκτήτης Ξενοδοχείου του Βουκουρεστίου, έως το 1975, του πολιτελούς AMBASADOR.

Στην Τρανσυλβανία, κάπως μεγαλύτερη σε έκταση και πληθυσμό της δικής μας Μακεδονίας, έως το 1918 την είχε υπό κατοχήν η Αυστροουγγαρία.

Θαυμάζουν οι Ρουμάνοι και τιμούν τον μεγάλο Μητροπολίτη ANDREI SAHGUNA και τον θεωρούν ανώτερο του πατριάρχη, για τον δυναμισμό και αγάπη που έδειξε πάντα για την Τρανσυλβανία. Πολλά κοινοφελή ιδρύματα στην Ρουμανία, φέρουν το όνομά του.

Ήταν απόγονος Μοσχοπολιτών, όπως και ο μεγαλοεργετής Γ. Γκόζνιου, που έκανε μεγάλη περιουσία στην Αυστρο-Ουγγαρία. Επί σχεδόν 100 χρόνια, χορηγούσε από 20 υποτροφίες σε φοιτητές της Τρανσυλβανίας, ρουμάνους ή βλάχους, να είναι όπως οι Χριστιανοί ορθόδοξοι!

Κώστας Χατζής
Γιατρός-Βέροια

Υ.Γ. Από το Χαλίκι του Ασπροποτάμου-Τρίκαλων, ήταν και ο Αθανάσιος Ζιώζας, αντιπρόεδρος της κομμουνιστικής κυβερνήσεως επί παντοκρατορίας Τσαουσέσκου. Είχε όμως και αδελφό πολιτικό μηχανικό στις φυλακές πολλά χρόνια, επειδή ήταν αντικομμουνιστής, λεγεωνάριος, με πολιτική άκρας δεξιάς. Δεν μούσαν αναμεταξύ των. Όταν ο πρώτος ήρθε σε επίσημη επίσκεψη στην Αθήνα, προ 15ετίας περίπου, έγραψα στον πρόεδρο της κοινότητας Χαλικίου. Να πας στην Αθήνα να συναντήσεις προσωπικότητα ρουμάνικη από το Χαλίκι. Δεν απάντησε!

Η κ. Αθηνά του ΚΩΣΤΑ ΧΑΤΖΗ ή ΤΣΑΡΟΥΧΑ είπε:

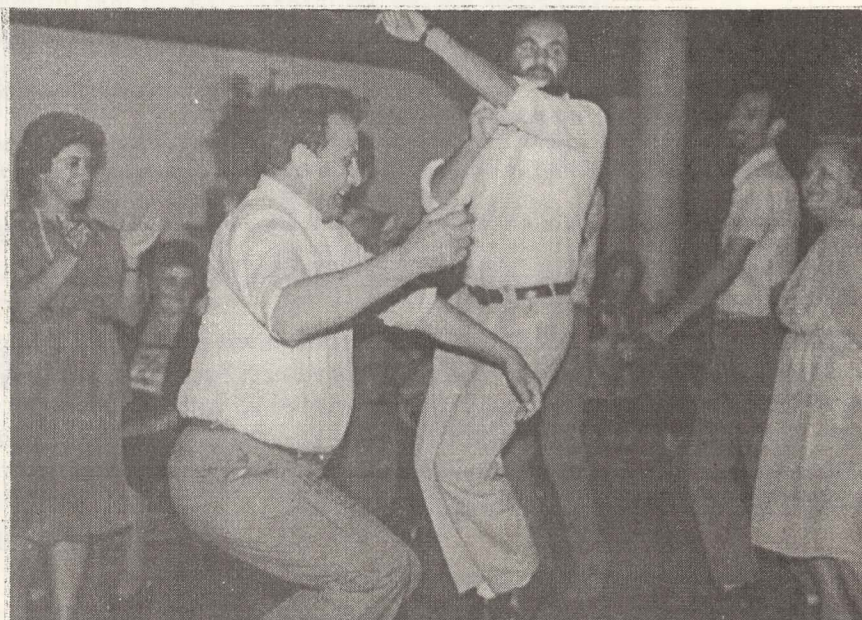
"Στα μικρά ποτάμια δύσκολα οτιδήποτε χάνεται· στα μεγάλ ποτάμια όλα χωράνε. Εννοούσε, τα ανθρώπινα..., τις μικρές και μεγάλες κοινωνίες. Εγώ έχω να πω συγχαρητήρια στην κ. Αθηνά που είναι φιλόσοφος, κι όλα τ' αφήνει να τα πάρει ο άνεμος γιατί αλλιώς, πως θα ζούσε κοντά σ' ένα Κώστα γιατρό και φιλόσοφο (μ' ανησυχίες), που πραγματικά σαρώνει. Αυτό εκτιμώ και σέβομαι...συγχαρητήρια κ.Αθηνά για το χαράκτρη σας.

Θανάσης Δρούγιας

Το Άλμπουμ από τα "Βοβουσιώτικα"

Σε ευτυχισμένες ώρες το ζεύγος Τέγος Τέγου - Κατερίνα Τέγου-Βραζιτούλη.

Ο Γιωργάκης στις μεγάλες στιγμές του.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ Γ.Γ.Α. - ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΓΙΑΝΝΙΝΩΝ

Προϊστάται η αυτοδιοίκηση του Νομού με πρώτο το Νομάρχη ΝΙΚΟ ΖΑΡΜΠΑΛΑ. ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ "ΤΕΡΝΑ Α.Ε.". Με συνεργάτη τον Κώστα Μανιώτη.

Ο δυναμικός Κώστας Μανιώτης.
Η ψυχή κατασκευής του αθλητικού κέντρου

Θα κοσμή την είσοδο της πόλης μας-στο προάστιο της Ανατολής στα Γιάννινα, θα είναι πραγματικό κομψοτέχνημα το νέο αθλητικό κέντρο που βγαίνει ολοταχώς προς ολοκλήρωση. Θα είναι η κυψέλη για τη νεολαία και χώρος ψυχαγωγίας για κάθε ηλικία και σίγουρα θα γράψει τη νέα αθλητική ιστορία της Ηπείρου.

Μπαίνουν βάσεις για υψηλή αθλητική εξέλιξη στον τόπο μας. Τώρα φθάνει η ώρα να οραματιζόμαστε και την προσθήκη του κλάδου της φυσικής αγωγής και αθλητισμού στο καθ' όλα ολοκληρωμένο Πανεπιστήμιό μας.

Τα υπάρχοντα έργα στον τομέα του υγρού στίβου, στη χιονοδρομία -Μέτσοβο, και το τωρινό κέντρο- στην ολοκλήρωσή του, που είναι το δεύτερο στην Ελλάδα μετά από αυτό των Αθηνών (Άγιος Κοσμάς) όλα και εδώ πρέπει να μπουν στην ευθεία οδό

για τα Ηπειρωτικά νιάτα. Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΥΠΑΡΧΕΙ. Η ιατρική που είναι ΒΑΣΗ στη σχολή Φ.Α. και τον αθλητισμό βρίσκεται σε υψηλά επίπεδα μαζί με τις παιδαγωγολογικές σχολές του Πανεπιστημίου θα στηρίξουν τουλάχιστο σε πρώτη φάση τη νέα σχολή.

Το τεχνικό - επιστημονικό προσωπικό κατά ένα μέρος υπάρχει από τους νέους καθηγητές Φ.Α. προπονητές που προσφέρουν σήμερα στο χώρο μας υπηρεσίες, θα χρειαστεί ελάχιστη προσθήκη ειδικών.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΓΚΑΛΙΑΣΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ.

Πρέπει οι επικεφαλές του χώρου, οι αρχές, με πρώτους τον Μητροπολίτη μας, τους Βουλευτές, τον Περιφερειάρχη, το Νομάρχη, το Δήμαρχο, το Στρατηγό, τον ανώτερο της Αστυνομίας και όλο το φιλαθλο κό-

σμο, να αγκαλιάσουν πραγματικά την προσπάθεια με άμεσο αποτέλεσμα.

ΤΙ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ

- Γήπεδα ποδοσφαίρου 3, (2 με χλοοτάπητες και 1 με ειδικό τάπητα),
- Γήπεδα μπάσκετ ανοικτού χώρου 5.
- Γήπεδα 5Χ5 (mini) ποδοσφαίρου, 2.
- Γήπεδα βόλεϊ ανοικτού χώρου 3.
- Γήπεδο χάντμπολ 1.
- Γήπεδο τένις 2.
- Κερκίδες στο ένα γήπεδο χλοοτάπητα με 15-20.000 καθ. θεατών.
- Κέντρο κτιρίων διοίκησης-διεύθυνσης του αθλητικού χώρου.
- Πάρκινγκ 500 αυτοκινήτων.
- Και για 500 άτομα αίθουσα συσκέψεων και ποικίλης χρήσεως.

ΑΝΑΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ-Στην είσοδο της πόλης μας αρχίζει να φαίνεται η δημιουργία (ΘΑΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΝΙΑΤΑ) ΣΤΟ ΝΕΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΡΟΥΛΑ ΔΗΜΟΛΙΚΑ - ΚΑΝΑΡΗ

ΓΕΝ. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ
Χαρ. Τρικούπη 8 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ

Ασφάλειες
ΒΑΣΩ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
- Λογίστρια -
ΚΟΥΓΚΙΟΥ 12 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ (1ος όροφος Γρ. 7)
Τηλ.: 36-585 - 29-886

Φυσικό Νερό

ΖΑΓΟΡΙ

ΚΩΣΤΑΣ ΧΗΤΟΣ

Αυτοί που μας σηματοδοτούν γραφούν....

ΤΕΓΟΣ ΤΕΓΟΥ

Ο ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ, Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ
γράφει ο ΝΙΚ. ΒΡΑΖΙΤΟΥΛΗΣ

Με τιμές πανεπιστημιακού δασκάλου και βετεράνου του Β' παγκοσμίου πολέμου η πολιτεία του Rhodh Island αποχαιρέτησε τον Βοβοισιώτη καθηγητή Τέγο Τέγου.

Άγλημα παλαιμάχων πολεμιστών απέδωσε στρατιωτικές τιμές στον πρώην πιλότο,καθηγητές του Πανεπιστημίου του Rhode Island (μεταξύ αυτών και πρώην μαθητές του) και άνθρωποι του Λόγου και της Τέχνης εκφώνησαν αποχαιρετηστήριους λόγους μπροστά στο σκεπασμένο με την Αμερικάνικη σημαία φέρετρο,ενώ της πορείας ενός ανθρώπου που, όπως γράφτηκε ήξερε πάντα τον τρόπο να δίνει νόημα σε κάθε στιγμή της ζωής του. Και όχι μόνο αυτό. Η τέχνη του ως δασκάλου του έδινε τη δυνατότητα αυτή τη στάση ζωής και πρώτα απ' όλα στους μαθητές του.

"Η ζωή είναι σαν ένα μεγάλο στρωμένο τραπέζι με χίλια δυο πράγματα. Πρέπει να προσπαθήσουμε απ' όλα αυτά να δοκιμάσουμε" συνηθίζει να λέει. Κι ο ίδιος δοκίμασε όσο γινόταν πιο πολλά. Με τα ατελείωτα ταξίδια του και με τις επαφές του με ανθρώπους. Ο άνθρωπος και η γλώσσα του. αυτό τον ενδιέφερε πάνω απ' όλα. Πως ο άνθρωπος πλάθει τη γλώσσα και πως η γλώσσα πλάθει τον άνθρωπο. Έψαχνε συνεχώς γι' αυτή τη σχέση στα ταξίδια του. Κι είχε πάντα ένα καταπληκτικό τρόπο να πλησιάζει τους ανθρώπους. Γιατί πέρα από τις πολλές γλώσσες που γνώριζε κατείχε πιο πολύ τη γλώσσα της καρδιάς. Μ' αυτή τη γλώσσα μπορούσε το ίδιο άνετα να συνομιλεί με τον Ινδιάνο του Αμαζονίου, τον Βεδουίνο καμηλιέρη, του Μαρόκου, τον Σαρακατσάνο της Πίνδου. Ο Ζορμπάς του Καζαντζάκη ήταν το ευαγγέλιό του, το δίδασκέ πάντα όποτε του δινόταν η ευκαιρία. Ένα από τα σημεία του μυθιστορηματός που θαύμαζε, ήταν εκείνο όπου στη Ρωσία μαζί με κάποιον Ρώσο, δεν ξέρει ο ένας τη γλώσσα του άλλου. Μιλάει όμως η γλώσσα της καρδιάς. Χορεύει πρώτα ο Ζορμπάς για το Ρώσο και μετά ο Ρώσος για τον Ζορμπά. Και μετά εναλλάξ συνέχεια μέχρι που να τα πουν μέσα από το χορό τους όλα.

Δεν σταματούσε βέβαια ποτέ να μιθαίνει γλώσσες. Κάθε γλώσσα έλεγε είναι κι ένα κλειδί με το οποίο μπορούμε να ανοίξουμε σ' έναν ολόκληρο κόσμο μπορούστά μας. Ταξίδευε συνεχώς γιατί τα ταξίδια ήταν γι' αυτόν τα σχολεία της ζωής. Σχολεία που τα πρωτογνώρισε όταν έφηβος δραπετεύσε από την οικογένειά του που ήταν τότε εγκατεστημένη στο Νιου Χαμπάρ, για το Μεξικό. Η χώρα αυτή στάθηκε η μεγάλη του αποκάλυψη. Σε αντίθεση με τον πουριτανικό Βορρά, εδώ η ζωή ξεχύνονταν έξω, στους δρόμους, στις πλατείες. Εδώ οι άνθρωποι χόρευαν,

τραγουδούσαν, ερωτεύονταν. Γύρισε για να ομολογήσει στους δικούς του ότι πλέον έχει φύγει. Ο κόσμος ήταν πολύ πλατύτερος από την Νέα Αγγλία. Άλλωστε σε ηλικία επτά ετών είχε περάσει τον ωκεανό μαζί με την μάνα του και τ' αδέρφια του για να βρουν τον μετανάστη πατέρα. Η ανησυχία του και η αγάπη για το άγνωστο τον έστρεψαν στα αεροπλάνα, πάθος που από μικρός είχε. Η οικονομική άνεση του πατέρα του του έδασφάρισε ένα μικρό ιδιωτικό αεροπλάνο. Σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Virginia. Στα φοιτητικά του χρόνια ασχολήθηκε με την πυγμαχία, συμμετείχε μάλιστα και σε επαγγελματικούς αγώνες μποξ.

Πάντα όμως, όπως έλεγε, περνούσε τις μέρες των σπουδών του την αίσθηση ότι η ζωή βρισκόταν έξω από τα παράθυρα της αίθουσας. Τα χρόνια αυτά εξελίχθηκε σε αριστο πιλότο. Όταν άρχισε ο πόλεμος εντάχθηκε στην Πολεμική αεροπορία. Μια σειρά αποστολών του φέρνουν σε τόπους εξωτικούς: Βραζιλία, Μαρόκο, Αζόρες. Το 1945 επισκέφτηκε για πρώτη φορά την Ελλάδα. Αθήνα, Γιάννινα και κατ' ευθείαν για τη Βοβούσια. Ήταν νύχτα όταν πλησίαζε καρβάλια στο μουλάρι τοχαυριό. Από μακριά φάνηκαν στο χιόνι φώτα να κινούνται. Ήταν οι χωριανοί που είχαν βγει να τον προϋπαντήσουν. Αυτή η στιγμή στάθηκε από τις πιο σημαντικές στη ζωή του. "Μέχρι τότε" θα πει, "στο Κολλέγιο, στο Πανεπιστήμιο, στο Στρατό δεν ήμουν παρά ένας αριθμός Μητρώου. Εδώ ένωσα να είμαι μια οντότητα, ανάμεσα σε ανθρώπους που ήμουν κομμάτι απ' αυτούς κι αυτοί κομμάτι απόμένα. Ήμουν τώρα σ' έναν χώρο που από την εποχή του Ομήρου η ερώτηση δεν ήταν "Ποιός είσαι;" αλλά "Τίνος γιος είσαι;" Οι άνθρωποι με αγκάλιαζαν και με ρωτούσαν για τον πατέρα μου. Το χωριό είχε καταποτε του δινόταν η ευκαιρία. Ένα από τα σημεία του μυθιστορηματός που θαύμαζε, ήταν εκείνο όπου στη Ρωσία μαζί με κάποιον Ρώσο, δεν ξέρει ο ένας τη γλώσσα του άλλου. Μιλάει όμως η γλώσσα της καρδιάς. Χορεύει πρώτα ο Ζορμπάς για το Ρώσο και μετά ο Ρώσος για τον Ζορμπά. Και μετά εναλλάξ συνέχεια μέχρι που να τα πουν μέσα από το χορό τους όλα.

Δεν σταματούσε βέβαια ποτέ να μιθαίνει γλώσσες. Κάθε γλώσσα έλεγε είναι κι ένα κλειδί με το οποίο μπορούμε να ανοίξουμε σ' έναν ολόκληρο κόσμο μπορούστά μας. Ταξίδευε συνεχώς γιατί τα ταξίδια ήταν γι' αυτόν τα σχολεία της ζωής. Σχολεία που τα πρωτογνώρισε όταν έφηβος δραπετεύσε από την οικογένειά του που ήταν τότε εγκατεστημένη στο Νιου Χαμπάρ, για το Μεξικό. Η χώρα αυτή στάθηκε η μεγάλη του αποκάλυψη. Σε αντίθεση με τον πουριτανικό Βορρά, εδώ η ζωή ξεχύνονταν έξω, στους δρόμους, στις πλατείες. Εδώ οι άνθρωποι χόρευαν,

τραγουδούσαν, ερωτεύονταν. Γύρισε για να ομολογήσει στους δικούς του ότι πλέον έχει φύγει. Ο κόσμος ήταν πολύ πλατύτερος από την Νέα Αγγλία. Άλλωστε σε ηλικία επτά ετών είχε περάσει τον ωκεανό μαζί με την μάνα του και τ' αδέρφια του για να βρουν τον μετανάστη πατέρα. Η ανησυχία του και η αγάπη για το άγνωστο τον έστρεψαν στα αεροπλάνα, πάθος που από μικρός είχε. Η οικονομική άνεση του πατέρα του του έδασφάρισε ένα μικρό ιδιωτικό αεροπλάνο. Σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Virginia. Στα φοιτητικά του χρόνια ασχολήθηκε με την πυγμαχία, συμμετείχε μάλιστα και σε επαγγελματικούς αγώνες μποξ.

Πάντα όμως, όπως έλεγε, περνούσε τις μέρες των σπουδών του την αίσθηση ότι η ζωή βρισκόταν έξω από τα παράθυρα της αίθουσας. Τα χρόνια αυτά εξελίχθηκε σε αριστο πιλότο. Όταν άρχισε ο πόλεμος εντάχθηκε στην Πολεμική αεροπορία. Μια σειρά αποστολών του φέρνουν σε τόπους εξωτικούς: Βραζιλία, Μαρόκο, Αζόρες. Το 1945 επισκέφτηκε για πρώτη φορά την Ελλάδα. Αθήνα, Γιάννινα και κατ' ευθείαν για τη Βοβούσια. Ήταν νύχτα όταν πλησίαζε καρβάλια στο μουλάρι τοχαυριό. Από μακριά φάνηκαν στο χιόνι φώτα να κινούνται. Ήταν οι χωριανοί που είχαν βγει να τον προϋπαντήσουν. Αυτή η στιγμή στάθηκε από τις πιο σημαντικές στη ζωή του. "Μέχρι τότε" θα πει, "στο Κολλέγιο, στο Πανεπιστήμιο, στο Στρατό δεν ήμουν παρά ένας αριθμός Μητρώου. Εδώ ένωσα να είμαι μια οντότητα, ανάμεσα σε ανθρώπους που ήμουν κομμάτι απ' αυτούς κι αυτοί κομμάτι απόμένα. Ήμουν τώρα σ' έναν χώρο που από την εποχή του Ομήρου η ερώτηση δεν ήταν "Ποιός είσαι;" αλλά "Τίνος γιος είσαι;" Οι άνθρωποι με αγκάλιαζαν και με ρωτούσαν για τον πατέρα μου. Το χωριό είχε καταποτε του δινόταν η ευκαιρία. Ένα από τα σημεία του μυθιστορηματός που θαύμαζε, ήταν εκείνο όπου στη Ρωσία μαζί με κάποιον Ρώσο, δεν ξέρει ο ένας τη γλώσσα του άλλου. Μιλάει όμως η γλώσσα της καρδιάς. Χορεύει πρώτα ο Ζορμπάς για το Ρώσο και μετά ο Ρώσος για τον Ζορμπά. Και μετά εναλλάξ συνέχεια μέχρι που να τα πουν μέσα από το χορό τους όλα.

του. Απέκτησαν δύο κόρες (την Τζεβίν και την Αντριάννα) και τους τρεις γιους (Στήβεν, Πέτρο και Αλέξανδρο). Με τον αποκλεισμό του Βερολίνου (1948-49) εκτελεί εκατόν δέκα πέντε πτήσεις προς αυτό συμμετέχοντας στην αερογέφυρα που έχουν στήσει οι Δυτικοί.

Επισμηναγός πλέον, θα αποχωρήσει από την Αεροπορία για να στραφεί σ' ένα επάγγελμα που θα τον κρατούσε πιο κοντά στην οικογενειακή ζωή. Αυτό του δάσκαλου. Όμως η ανησυχία του και επιθυμία του να δείξει στα παιδιά τους δρόμους που αυτός είχε διαβεί, μετά από κάποια χρόνια τον ξεσηκώνουν. Πούλησε το σπίτι του στην Αμερική, αγόρασε ένα λεωφορείκι κι έφυγε για τη Μαδρίτη. Εκπονεί τη διδακτορική του διατριβή στο Πανεπιστήμιο της Σαλαμάνκα και με βάση τη Μαδρίτη όλη η οικογένεια, γύρισε την Ευρώπη και την Βόρεια Αφρική. Τέσσερα χρόνια σχεδόν τσιγγάνικης ζωής. Και παράλληλα μάθησης. Πίστευε στην πρωτοβουλία των παιδιών. Διάβαζε τα χειρόγραφα του σ' όλη την οικογένεια και ζητούσε τη γνώμη ακόμη και του μικρότερου. Στον μεγάλο του γιο (ήταν 15 χρονών τότε) έδωσε μια μέρα ένα σακίδιο και τον έστειλε να περιπλανηθεί με ωτοστόπ στο Μαρόκο.

Ως παιδαγωγός πίστευε βαθιά στην ιδιαιτερότητα του κάθε παιδιού και στις κρυφές δυνάμεις που ο καθένας έχει. Επέστρεψε στην Αμερική το 1970 για να εργαστεί έκτοτε ως καθηγητής των Ρομανιστικών γλωσσών (κυρίως Ισπανικής και Πορτογαλικής) στο Rhode Island College.

Οι δραστηριότητές του τον έκαναν γνωστό σε όλη την Πολιτεία. Εύρισκε πάντα τρόπους να εντυπωσιάζει είτε ως ομιλητής στην Πορτογαλόφωνη τηλεόραση, αρθρογράφος στο National Geographic Magazine, στροφαί, αυτοί είχαν υποφέρει πολύ, αλλά έδειχναν τόσο πνευματώδεις, τόσο γεμάτοι ζωή". Έμεινε δυο βδομάδες στην Βοβούσια φωτογραφίζοντας ατελείωτα. Η φωτογραφία ήταν άλλο ένα πάθος του για το οποίο διακρίθηκε πολλές φορές με σημαντικά βραβεία. (Πολλές από τις φωτογραφίες αυτές είχε την καλωσύνη πριν δύο χρόνια να μας χαρίσει για το αρχείο της εφημερίδας μας).

Φεύγοντας ξαναγύρισε στις Αζόρες όπου άρχισε να εμφανίζει τις φωτογραφίες. Κάποια στιγμή στάθηκε σε κάποια φωτογραφία μιας κοπέλλας που με το γκιούμι πήγαινε να πάρει νερό από το ποτάμι. Η απόφαση ήταν στιγμιαία: Αυτή θα γινόταν γυναίκα του. "Η γυναίκα" συνηθίζει να λέει "είναι σαν ένα κομμάτι χρυσάφι. Το βρήκες στο δρόμο άπραξτο και φύγε. Αν σταθείς να σκεφτείς τίνος να είναι, από που να έχει πέσει σου το έχουν ήδη πάρει".

Η Κατερίνα στάθηκε αμέσως κοντά

κρόχρονη ασθένεια στις 23 Νοέμβρη 1997. Άφησε την τελευταία του πνοή στα χέρια των παιδιών του, που στάθηκαν μερόνυχτα συνεχώς κοντά του και μέχρι την τελευταία του στιγμή του τραγουδούσαν τα αγαπημένα του τραγούδια.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΤΕΓΟΥ

του SCOTT MOLLOY
(καθηγητή των Πολιτικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο του Rhode Island).

Ήταν καλοκαίρι του 1956. Μόλις είχα αποφοιτήσει από το Hope High School και ετοιμαζόμουν να μπω στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης. Αποφοίσησα να παρακολουθήσω μια σειρά μαθημάτων Ισπανικής γλώσσας τον Ιούνιο για να ετοιμαστώ για το χειμερινό του Rhode Island College. Σήμερα, πάνω από τριάντα χρόνια απ'ό τότε, θυμάμαι εκείνη την πρώτη μέρα στην τάξη καλύτερα από οποιονδήποτε άλλη πρώτη μέρα στο σχολείο.

Καθώς κατέβαινα το διάδρομο βαδίζοντας προς την καθορισμένη αίθουσα άκουσα το δυνατό σάλπισμα Ισπανικής μουσικής και απροσδόκητα βρέθηκα αντιμέτωπος με τμια ολόκληρη οικογένεια όλοι ντυμένοι με Ισπανικές λαϊκές φορεσιές. Ο καθηγητής Τέγου, ένας Έλληνας μετανάστης, χαϊρετούσε τους φοιτητές στην πόρτα μιλώντας μόνο Ισπανικά. Πριν προλάβω να την κοπανήσω στη Γραμματεία για να ακυρώσω την εγγραφή μου σ' αυτό το αλλόκοτο μάθημα η γυναίκα του Τέγου και τα παιδιά του μου έφραξαν την έξοδο.

Βρεθήκαμε όλοι μαντρωμένοι στην αίθουσα, μιας και δεν υπήρχε τρόπος να φύγουμε, καθώς, ένας από τους γιους του, είχε μπλοκάρει την πίσω πόρτα. Η αίθουσα ήταν στολισμένη με σημαίες, λάβαρα και αφίσες από τις Ισπανόφωνες χώρες. Σ' αυτή την τάξη δεν ακούσαμε ποτέ μια έστω Αγγλική λέξη. Υποφέραμε από το λεγόμενο "πολιτισμικό σοκ"

νιώθαμε μετανάστες στην ίδια μας τη χώρα. Αλλά πραγματικά μάθαμε Ισπανικά! Ο Τέγου, όπως του άρεζε να τον φωνάζουμε, με κόπο, κατάφερνε τελικά να μας βγάξει από τα σουφρωμένα χείλη την κατάλληλη λέξη στην κατάλληλη στιγμή. Ήταν παραστασιακός: Φώναζε, χειρονομούσε, σήκωνε τα χέρια ψηλά όταν έδειχνε εκνευρισμένους τελειώνω όμως πάντα την παράδοση με γέλιο. Πάντοτε ο καθηγητής μας, αυτός ο τελειός Έλληνας, έπαιζε το ρόλο του Σωκράτη κι είχε πάντα τον τρόπο να μας συνεπαίρνει τόσο που, άτομα που δεν μπορούσαν λόγω τρακ να αρθρώσουν λέξη στα Αγγλικά, όταν απευθύνονταν στο κοινό, να μιλούσαν στα Ισπανικά μπροστά σ' όλη την τάξη.

(Συνέχεια στη σελ. 7)

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΤΕΓΟΥ

(συνέχεια από τη σελ. 6)

Καταφέραμε σ' εκείνα τα θερινά μαθήματα να βάσουμε τα επίθετα μετά από τα ουσιαστικά και να κλίνουμε επιτέλους αυτά τα ρήματα: το ser και το estar. Ξαν να μην έφτανε αυτό το βάσανο δύο φορές την εβδομάδα, ο Τέγου μας έπαιρνε στο τηλέφωνο όλη την τάξη κάθε τόσο για περισσότερο διάλογο και εξάσκηση. Οι περισσότεροι σπουδαστές ζητούσαν από τους γονείς τους να πουν ότι λείπουν αν κάποιος με κάποια περιέργη προφορά τους ζητούσε στο τηλέφωνο. Ο Τέγου δεν έχανε την ευκαιρία να συζητά με τους γονείς, που αμέσως έδιναν το τηλέφωνο στα διδακτικά παιδιά τους.

Κατά τον Αύγουστο εκείνου του καλοκαιριού είχαμε φτάσει στο επίπεδο να συζητάμε μεταξύ μας στα Ισπανικά έστω και με λάθη. Ποτέ άλλοτε δεν είχαμε δουλέψει τόσο σκληρά κι αυτό γιατί κανένας μας δεν ήθελε να απογοητεύσει τον "Ζορμπά" (-όπως φωνάζουμε αυτόν τον εξάισιο καθηγητή μας). Την τελευταία μέρα οργανώσαμε μια γιορτή. Ο Τέγου ήταν τόσο σίγουρος για την πρόοδό μας ώστε κάλεσε τον Ισπανό πρόξενο από την Βοστώνη να συμμετάσχει. Προς μεγάλη μας κατάπληξη απαγγείλαμε Ισπανική ποίηση και λογοτεχνία. Τριάντα χρόνια μετά κι ακόμα θυμάμαι τους στίχους της "Κόρδοβας" του Φεντερικό Γκαρθία Λόρκα. Μετά την λογοτεχνική παρουσίαση το γιορτάσαμε με Ισπανικές λιχουδιές. Ο Τέγου είχε οργανώσει τη γιορτή υπαίθρια, στο μέσο της αυλής του Πανεπιστημίου γαι να δείξει πόσο ευχάριστη υπόθεση μπορεί να είναι η σπουδή μιας ξένης γλώσσας.

Βέβαια ο Τέγου ήταν κάτι παραπάνω από ένας καθηγητής γλωσσών. Το λέω αυτό γιατί τώρα, μετά από τόσο χρόνια που μου έκλειψαν αρκετά από τα Ισπανικά μου, μέσα μου είχε μείνει απ' αυτόν τον άνθρωπο κάτι. Ήταν αυτό το κάτι άλλο που έφερνε μέσα στην τάξη. Μ' αυτόν σπουδάσαμε ανθρώπους και κουλτούρες, λαϊκό πολιτισμό και ταξίδια. Μάθαμε τον σεβασμό και την ανεκτικότητα για τους άλλους.

Καταλάβαμε πως μια καλωσυνάτη λέξη απλών ανθρώπων σε μια άλλη γλώσσα μπορούσε να γεφυρώσει πολιτισμικά, κάτι που οι διπλωμάτες μόνο να ονειρευτούν θα μπορούσαν.

Ο Τέγου εφάρμοζε ό,τι έλεγε. Με την ίδια άνεση δίδασκε Αγγλικά σε μετανάστες ακριβώς όπως δίδασκε και σε μας χωρίς ποτέ να προσφέρει μια λέξη από τη γλώσσα τους. Εκείνο τον Σεπτέμβρη πήγα στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης με την προσδοκία όλοι οι καθηγητές να είναι σαν το Τέγου. Δεν ήταν.

Δυο χρόνια αργότερα μεταγράφηκα στο Rhode Island College. Ο Τέγου ήταν ακόμη εκεί αλλά persona non grata για το καθηγητικό κατεστημένο. Είχε ξεκινήσει έναν αγώνα για τη δημιουργία Συνδικάτου των καθηγητών και ενθάρρυνε τους φοιτητές να διαδηλώνουν ειρηνικά. Ήταν τότε τα ταραχώδη χρόνια του 60 με τις φοιτητικές εξεγέρσεις. Ως βετεράνος της Πολεμικής Αεροπορίας, έχοντας στο ενεργητικό

ηγτικό του πάνω από εκατό πτήσεις προς το αποκλεισμένο Βερολίνο, αγαπούσε τη δημοκρατία μας και ζητούσε από τους Αμερικανούς να την εφαρμόζουν. Δεν έδειχνε ποτέ να τον ενδιαφέρουν οι προαγωγές και η αποδοχή του από το κατεστημένο. Πάνω απ' όλα έστεκε το χρέος του να αποκαλύπτει στους αγαπημένους του μαθητές τη μεγάλη εικόνα της ζωής.

Το 1969, σε μια ηλικία που οι περισσότεροι περιμένουν τη σύνταξη, ο Τέγου αποφάσισε να κάνει τη διδακτορική του διατριβή στο Πανεπιστήμιο της Σαλαμάνκα στην Ισπανία. Πήγε όλη η οικογένειά. Ένα χρόνο μετά την αποφοίτησή μου από το R.I.C., έφυγα για ένα καλοκαίρι στην Ευρώπη κι εκεί εντόπισα τους Τέγου. Πήρα το τραίνο από το Παρίσι και σε είκοσι τέσσερις ώρες ήμουν στη Μαδρίτη. Μόλις έφτασα έβγα από το σπίτι τους αντίκρυσα μια τεράστια ταμπέλα να με καλωσορίζει στα Ισπανικά και στα Αγγλικά.

Με πήρε κάτω απ' τις φτερούγες του για μερικές βδομάδες. Επισκεφθήκαμε μαζί μέρη που ούτε οι Ισπανοί δεν γνώριζαν. Συχνά πλησίαζε τουρίστες κι άρχιζε να δοκιμάζει μια ντουζίνα γλώσσες μέχρι να πετύχει την κατάλληλη. Κάποια μέρα ξαφνικά μου είπε ότι παρείχε εξορμήσει απ' αυτόν, και εντελώς απροσδόκητα με εγκατέλειψε στην κάτω πόλη της Μαδρίτης για να τα βγάλω πέρα μόνος μου ψάχνοντας να βρω το σπίτι. Ήταν μια ψυχρολουσία για μένα αλλά όταν μετά από ώρες γύρισα στο σπίτι, ένιωσα ότι κατείχα την Ισπανική γλώσσα καλύτερα κι από τους Ισπανούς.

Ο Τέγου όπως πολλοί από τους μετανάστες στην Αμερική, ήξερε πολύ καλύτερα από μας να εκτιμά και να χαίρεται τις επαγγελματικές δυνατότητες και τις πολιτικές ελευθερίες που παρέχει η χώρα ετούτη. Υπήρξε φωτογράφος, παρουσιαστής στην τηλεόραση, πιλότος, ταξιδευτής, μποξέρ μα πάνω απ' όλα δάσκαλος. Έλεγε ότι οι Ισπανοί είχαν απογυμνώσει τον μεγαλύτερο εθνικό τους θησαυρό -την ιστορία του Δοκ Κιχώτη- αναγκάζοντας τους μαθητές να την απομνημονεύουν και να την αποστηθίζουν. Τίποτε τέτοιο δεν συνέβαινε στην τάξη του Τέγου.

Μας δίδαζε να σκεφτόμαστε μόνοι μας και να αναλύουμε τα πράγματα πάντα με νέα αντίληψη. Αρνούταν να ανεχθεί γεωγραφικά σύνορα, γλωσσικούς διαχωρισμούς ή εθνικούς φραγμούς όταν απλώνοντας σε άλλους ανθρώπους. Οι δυο τους, αυτός και ο Δον Κιχώτης, κονταροχτυπήθηκαν στους ανεμόμυλους και πολέμησαν τις κάθε είδους διακρίσεις, για ν' ακούσουμε, όταν αποχώρησαν από τη σκηνή της ζωής, την μελωδία του τραγουδιού "Impossible Dream" (=ακατόρθωτο όνειρο).

Ο Τέγου πέθανε στις 23 Νοέμβρη σε ηλικία 86 ετών. Εκ μέρους εκείνων των φοιτητών που σκίρτούσαν ακούγοντας τον στις παραδόσεις του εδώ και πάνω από τριάντα χρόνια, ας πω το ευχαριστώ στον απερχόμενο μέντορά μας, αυτόν που πάνω απ' όλα σ' εκείνη την τάξη της Ισπανικής γλώσσας τόσα χρόνια πριν, μας έμαθε τι είναι η Αμερική (Το άρθρο του Scott Moloy δημοσιεύτηκε στις 13.01.98 στην εφημερίδα Providence Journal Bulletin).

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

1. ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ ΘΟΔΩΡΟΣ
2. ΚΟΝΤΟΧΡΗΣΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
3. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
4. ΚΑΡΑΤΣΑΚΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ
5. ΔΗΜΟΥ ΘΑΝΑΣΗΣ
6. ΑΝΩΝΥΜΗ
7. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ
8. ΛΙΣΤΑΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
9. ΜΙΜΗΣ ΚΡΑΝΑΣ
10. ΒΑΖΙΛΗΣ ΛΙΣΤΑΡΑΣ
11. ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ
12. ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΜΗΣ
13. ΧΑΛΙΚΙΑΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
14. ΚΑΤΣΕΝΗΣ ΑΚΗΣ
15. ΑΦΟΙ ΤΑΜΠΑΚΗΣ
16. ΑΦΟΙ ΜΠΑΛΑΜΠΑΝΗ
17. ΤΣΑΓΚΟΥΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
18. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
19. ΒΕΡΟΙΑΣ
20. ΚΑΡΑΜΑΝΙΚΗΣ
21. ΔΗΜΟΥ Ν. ΤΑΚΗΣ
22. ΧΑΛΙΚΙΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
23. ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΠΑ. ΠΑΡΓΗΣ
24. ΤΣΟΥΛΑΣ ΤΑΚΗΣ
25. ΜΑΝΙΩΤΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
26. ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΕΓΟΥΤΕΓΟΥ-ΒΡΑΖΙΤΟΥΛΗ
27. ΣΤΕΡΓΙΟΥΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
28. ΣΚΟΤΡΑΣ Κ.
29. ΚΥΡΚΟΣ ΠΑΝ.
30. ΚΑΖΑΝΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
31. ΜΠΑΚΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑ-ΝΙΚ. ΧΙΟΝΙΟΥ
32. ΔΑΛΑΤΕΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
33. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ
34. ΤΣΙΑΠΑΡΑΣ Κ. ΙΩΑΝΝΗΣ
35. ΔΗΜΟΥ Ζ. ΣΤΕΡΓΙΟΣ
36. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
37. ΜΕΣΣΗΝΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ-ΧΑΤΖΗ
38. ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΥΠ.
39. ΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ΒΡΑΖΙΤΟΥΛΗΣ
40. ΒΑΣ. ΔΡΟΣΟΣ
41. ΤΕΓΑΣ ΝΙΚΟΣ
42. ΓΚΟΡΙΤΣΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΦΡΕΣΚΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ ΨΑΡΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΣΙΟΥΛΑΣ

28ης Οκτωβρίου 63

Ιωάννινα

Τηλ. 36884, 71430

ΚΕΝΤΡΟ ΞΥΛΕΙΑΣ

ΑΦΟΙ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ

1ο χιλμ. Εθν. Οδού Ιωάννινα

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

"ΓΑΛΑΞΙΑΣ"

ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΥΡΡΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑ 45221

ΤΗΛ.: (0651) 25.056 - 25.432 - 25.032

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Σ. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

Δικαιοδόχος
Υπεύθυνος Πωλήσεων
Ν. Ιωαννίνων

Χαρ. Τρικοπτή 24 Τηλ. (0651) 75.133
Τ.Κ. 453 32 Ιωάννινα Τηλ. & Fax. (0651) 79.833

ΒΑΦΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

"Δ. ΜΠΑΓΙΑΤΗΣ" - ΥΙΟΙ

8ο Χιλμ. Ιωαννίνων - Κόνιτσας

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΖΑΝΑΣ

Υποδήματα

Ανεξαρτησίας 6Α

ΑΞΕΣΟΥΡΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΒΕΖΥΡΗΣ

Κεντρικό Κατάστ. 36 Τηλ. 32633
Υποκατ/μα 35 Τηλ. 67442 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ELIAS STAMATIS

Yachting and Travel
ΤΑΞΙΔΙΟΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Captain
STEPHANOS STAMATIS

1. SPILIADOU STR. 48100
PREVEZA GREECE
TEL 23003-29922-21025
FAX.: 29922
A.O.H. 51163
ATHENS 8657445

Άρχισαν οι εκδηλώσεις στη Βοστώνη Η Αθήνα της Ομογένειας και σύμπας ο Ελληνισμός Νέας Αγγλίας τιμούν την εθνική παλιγγενεσία

Ντύθηκε και πάλι στα γαλάζια ή Βοστώνη και ο Ελληνισμός της Νέας Αγγλίας ενωμένος κάτω από την Ομοσπονδία Ελληνοαμερικανών Σωματείων ετοιμάζεται να γιορτάσει την ανάσταση του γένους, την 25η Μαρτίου του 1821. Σύλλογοι, Κοινότητες, αδελφότητες και άτομα περιμένουν εναγωνίως, δουλεύουν πυρετωδώς και προσμένουν και πάλι την Κυριακή 29 Μαρτίου να δείξουν τον ελληνισμό τους να εκφράσουν την περηφάνειά τους που γεννήθηκαν Έλληνες ή που μεγάλωσαν γαλουχημένοι μέσα στα Ελληνικά ιδεώδη, τα ήθη και τα έθιμα του Ελληνισμού και της ορθόδοξης χριστιανοσύνης. Περιμένουν και αγωνιούν να μεθύσουν όλοι με το "αθάνατο κρασί του 21" και να φαντάξουν, να χορέψουν, να παρελάσουν και να διαλαλήσουν και στους εδώ φίλους μας ότι "ηελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει μονο λίγο καιρό ξαποσταίνει και ξανά προς την δόξα τραβά". Πλούσιο κι υπερπλήρες το πρόγραμμα για την εθνική γιορτή και για τον Ευαγγελισμό της Παναγίας. Ανήμερα της γιορτής στην πόλη του Λόουελ εκεί που πρωτοπάτησαν το πόδι τους οι πρώτοι μετανάστες στην Αμερική, πρόκειται να γίνει η παρέλαση της ελληνικής παροικίας, μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας με την κατάθεση στεφάνου και πορεία στο κέντρο της πόλης με την συμμετοχή όλων των τοπικών πολιτικών αρχών και αντιπροσώπων των ελληνικών συλλόγων, εκκλησιαστικών κοινοτήτων και ιδιαίτερα των παιδιών του μόνου ελληνικού στοιχείου της περιοχής της Νέας Αγγλίας. Την ίδια ημέρα ο Φιλέλλην δήμαρχος Βοστώνης Tom Menini δίδει την ετήσια εκδήλωση στο Δημαρχείο της Βοστώνης στις 6μ.μ., κατά την

διάρκεια της οποίας θα τιμήσει ομογενείς της περιοχής για το έργο και τον ρόλο που παίζουν στην προώθηση των ελληνικών ιδεών και σχέσεων με τον δήμο της Βοστώνης. χορευτικά συγκροτήματα συλλόγων και εκκλησιαστικών κοινοτήτων θα χορέψουν τους αθάνατους ελληνικούς χορούς, ενώ η γαλανόλευκη θα κυματίζει όλη την εβδομάδα στον ιστό έξω από το Δημαρχείο, δίπλα στην αμερικανική. Την Παρασκευή 27 Μαρτίου όλος ο Ελληνισμός είναι καλεσμένος από τον κυβερνήτη της πολιτείας μας Paul Valucci στο κυβερνείο της πολιτείας όπου για μια ακόμα φορά ο πολιτικός κόσμος και ιδιαίτερα οι Ελληνοαμερικανοί αντιπρόσωποι στην Βουλή και την Γερουσία της πολιτείας ξαναζωντανεύουν και εξιμούν αυτό το θάυμα του αγώνα για την απελευθέρωση του ελληνικού γένους, που μια χούφτα γενεών επιτέλεσε την 25η Μαρτίου του 1821. Αμέσως μετά την δεξίωση στο κυβερνείο όλοι οι συμμετέχοντες κατεβαίνουν στο Γενικό Προξενείο όπου ο γενικός πρόξενος και οι επιτελείο του καλωσορίζει όλους και του καλωσορίζει όλους και προσφέρει αναψυκτικά και προσφέρει αναψυκτικά και εδέσματα δείχνοντας έτσι και την εκτίμηση που τρέφει η μητέρα Ελλάδα για τα ξενιτεμένα παιδιά της. Το βράδυ της Παρασκευής η Ομοσπονδία Ελληνοαμερικανικών Σωματείων Νέας Αγγλίας, ο δυναμικός αυτός Οργανισμός, που για 16 χρόνια προσπαθεί και αγωνίζεται στην περιοχή μας για την διάσωση και προώθηση του ελληνικού πολιτισμού της ελληνικής γλώσσας, των ελληνικών ιδεωδών, ηθών και εθίμων δίδει για πρώτη φορά εφέτος δείπνο στο "εστιατόριο 57" του Radisson Hotel, στο οποίο θα τιμηθούν ο δή-

μαρχος Βοστώνης κ. Tom Menino, ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Κων/νος Κοσμοπούλος, ο οποίος θα είναι και ο επίσημος τελετάρχης στην παρέλαση της Κυριακής, ο Κυβερνήτης της Μασαχουσέτης κ. Paul Calia και ο πρώτο αντιπρόεδρος του ελληνικού Κοινοβουλίου κ. Παναγιώτης Ζγουριδής. Την επόμενη το βράδυ, Σάββατο 28 Μαρτίου, η Ομοσπονδία και πάλι θα έχει τον ετήσιο χορό της για τον Ελληνισμό της περιοχής στο κοινοτικό κέντρο της εκκλησίας του Αγίου Νεκταρίου, στον οποίο χορό θα έχουν την ευκαιρία, όλοι θα καμαρώσουν τα χορευτικά συγκροτήματα των συλλόγων-μελών της Ομοσπονδίας και της Επισκοπής. Την Κυριακή 29 Μαρτίου, η μεγάλη ημέρα που όλοι μας περιμένουμε αρχίζει με αρχιερατική Δοξολογία στον Καθεδρικό Ναό της Βοστώνης, χοροστατούντος του πάντα άξιου Μητροπολίτη μας κ.κ. Μεθόδιου και με την συμμετοχή όλων των επίσημων καλεσμένων και του ευλαβούς κοινού. Στις 20:00 η ώρα το απόγευμα της Κυριακής, 29 Μαρτίου, η μεγάλη στιγμή του Ελληνισμού της Νέας Αγγλίας, η τέταρτη κατά σειρά παρέλαση αρχίζει από την διασταύρωση των οδών Mass Ave. and Boylston Streets, στην καρδιά της Βοστώνης, που αυτή την ημέρα ήταν ντυμένη στα γαλάζια, χτυπά ελληνικά, τραγουδά ελληνικά εμβατήρια με συμμετοχή 13 φιλαρμονικών, 32 αρμάτων και πάνω από 75 τμήματα συλλόγων μελών και μη της Ομοσπονδίας και των εκκλησιαστικών Κοινοτήτων. Είναι όμως πράγματι, μεγάλη η ειρωνία που φέτος που η Βοστώνη έδωσε για πρώτη φορά εφέτος δείπνο στο "εστιατόριο 57" του Radisson Hotel, στο οποίο θα τιμηθούν ο δή-

μαρχος Βοστώνης κ. Tom Menino, ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Κων/νος Κοσμοπούλος, ο οποίος θα είναι και ο επίσημος τελετάρχης στην παρέλαση της Κυριακής, ο Κυβερνήτης της Μασαχουσέτης κ. Paul Calia και ο πρώτο αντιπρόεδρος του ελληνικού Κοινοβουλίου κ. Παναγιώτης Ζγουριδής. Την επόμενη το βράδυ, Σάββατο 28 Μαρτίου, η Ομοσπονδία και πάλι θα έχει τον ετήσιο χορό της για τον Ελληνισμό της περιοχής στο κοινοτικό κέντρο της εκκλησίας του Αγίου Νεκταρίου, στον οποίο χορό θα έχουν την ευκαιρία, όλοι θα καμαρώσουν τα χορευτικά συγκροτήματα των συλλόγων-μελών της Ομοσπονδίας και της Επισκοπής. Την Κυριακή 29 Μαρτίου, η μεγάλη ημέρα που όλοι μας περιμένουμε αρχίζει με αρχιερατική Δοξολογία στον Καθεδρικό Ναό της Βοστώνης, χοροστατούντος του πάντα άξιου Μητροπολίτη μας κ.κ. Μεθόδιου και με την συμμετοχή όλων των επίσημων καλεσμένων και του ευλαβούς κοινού. Στις 20:00 η ώρα το απόγευμα της Κυριακής, 29 Μαρτίου, η μεγάλη στιγμή του Ελληνισμού της Νέας Αγγλίας, η τέταρτη κατά σειρά παρέλαση αρχίζει από την διασταύρωση των οδών Mass Ave. and Boylston Streets, στην καρδιά της Βοστώνης, που αυτή την ημέρα ήταν ντυμένη στα γαλάζια, χτυπά ελληνικά, τραγουδά ελληνικά εμβατήρια με συμμετοχή 13 φιλαρμονικών, 32 αρμάτων και πάνω από 75 τμήματα συλλόγων μελών και μη της Ομοσπονδίας και των εκκλησιαστικών Κοινοτήτων. Είναι όμως πράγματι, μεγάλη η ειρωνία που φέτος που η Βοστώνη έδωσε για πρώτη φορά εφέτος δείπνο στο "εστιατόριο 57" του Radisson Hotel, στο οποίο θα τιμηθούν ο δή-

Δημήτρης Τσομπάνος

*Ο Δημήτρης Τσομπάνος είναι πρώην πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ελληνικών Σωματείων Νέας Αγγλίας.

Οικογενειακή Ταβέρνα

"Ο Ζαγορίσιος"

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

αρνί - κατσίκι γάστρας

Κουσελιό - Ιωάννινα τηλ. 55.051

Αφοί ΤΣΑΚΙΡΗ

Ωραίο τσίπουρο και καλοί μεζέδες
και φθηνά αλλά κι "αγνάντιο"
γωνία Μιχ. Αγγέλου - Χ.Τρικούπη
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Κατάστημα

Πονη γιδικών
και κοσμπιών

Μαρία Ν. Πέτρου
Λ. Βύρωνος 29 Ιωάννινα

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ

Ο δάσκαλος ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΥΣΕΛΙΜΗΣ
έγραψε
"ΤΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ"

Συμπτωματικά σ' ένα ταξί πληροφορηθήκαμε ότι το "μπήκαν μωρέ μπήκαν τα γίδια στο μαντρί τα πρόβατα στη στάνη βλάχα με το φουστάνι, Χρυσούλα μ' κι αδελφούλα... το έγραψε ο δάσκαλος Γ. Μουσεμίλης-συγγραφέας και συνεργάτης του αείμνηστου Σωτ. Δάκαρη στο ΝΕΚΡΟΜΑΝΤΕΙΟ της Πρεβέζης.

Ο Αρχιδάσκαλος Θ. Κράβαρης
ανέκδοτο

Και εκείνες τις εποχές γίνονταν "γκάλοπ". Ρωτώντας από σπίτι σε σπίτι μια επιτροπή ποιός διοικεί ο άνδρας ή η γυναίκα και κρατούσαν σημειώσεις. Φθάνουν σ' ένα αρρενοπότατο μεσήλικα -με μεγάλο μουστάκι- α-! λένε για να δούμε εδώ και τον ρωτάνε τι γίνεται; ποιός εδώ έχει λόγο; Εγώ σ' όλα λέει αυτός: τότε θα πάρεις δώρο ένα άλογο γιατί είσαι ο πρώτος. Μπράβο και τι χρώμα το θέλεις; Σκέφτηκε λίγο και είπε να ρωτήσω τη γυναίκα.

Τον πρόεδρο ΦΩΤΗ ΚΙΛΙΠΙΡΗ
για τον "ΡΗΓΑ" ευχαριστώ θερμά

Η έμπνευση, αξίζει όσο τίποτε άλλο, σαν προσόν ενεργειών. Έτσι ο Δρ. Φ.Κιλιπίρης πρόεδρος των απανταχού Βλάχων, μας συγκίνησε αφάνταστα με τη χειρονομία του. Τώρα στο γραφείο μου και σε περίοπτο θέση έχω το πορτραίτο και τη ζωή-ιστορία του ΡΗΓΑ του ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ, που μου ήταν με τον Θεόδωρο Κολοκορτώνη, από τα παιδικά μου χρόνια οι λατρευτοί αγωνιστές, για την απελευθέρωσή μας, από την μακράιωση δουλεία και μάλιστα ο καθένας στο είδος του.

Ευχαριστούμε μ' εκτίμηση
"ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ"

Αναπολώντας με τα παιδιά ξαναζείς

Με τους Νατσαίους, τον Δημήτρη και τον Σάκη, τα λεγόμενα με μια μέρα και ομολογώ ότι ζούσα εκείνα τα χρόνια στα ΓΗ-ΠΕΔΑ. Αυτά με κάνουν... πάλι ίδιο.

Ξεν. Σουλάκης ΕΛΒΕΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΖΑΓΟΡΙΑ

Είπε: "Ας γνωρίσουμε εμείς οι Έλληνες αυτά που έχουμε τον τόπο μας και τότε να μπορούμε να εκτιμήσουμε το θησαυρό που έχουμε.

Ο ΝΙΚΟΛΑΣ ΣΟΥΡΕΛΗΣ είπε: "Με τους Έλληνες του SALENTZO ή Grecia Salentino της Ν. Ιταλίας είχα με συνάντηση αυτές τις μέρες και με συγκίνησαν έχουν πιο ζεστό από μας τον Ελληνισμό."

Μεγαλοπρεπής

Ο κ. Φράγκος Σεραφεΐμ, ο γνωστός δικηγόρος της πόλης μας αφηγήθηκε από τις στήλες της καθημερινής εφημερίδας "ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ" με άριστο τρόπο, που συγκινούσε την ιστορία της ΦΟΥΡΚΑΣ του '40.

Αυτές είναι προσφορές του Θ.Δ.

ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΛΑΙΣΤΙΝΩΝ

παρουσ. του κυρ Χρόνη Δρούγια
Στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Συνδέσμου Ζαγορισίων στα Γιάννινα έγινε μια ωραία και συγκινητική εκδήλωση-γιορτή των Λαϊστινών αφιερωμένη στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και στην 25η Μαρτίου 1821. Η σεμνή αυτή γιορτή των μικρών παιδιών της Λαϊστας που τη γενική επιμέλεια και διεύθυνση είχε η Γεωργία Χ. Καρβούνη άρχισε με την πανηγυρική αναφορά που ακολουθεί.

Πανηγυρική αναφορά
Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί χωριανοί, σημειώσα στο χαρτί δύο λόγια πρώτον να μην είναι εκ του προχείρου και δεύτερο να είναι λίγα και μετρημένα. Τούτα τα λόγια τα λιγοστά απ' τη μεριά μου ούτε καν αγγίζουν εκείνα της πανηγυρικής ομιλίας που συνηθίζεται να λέμε. Είναι μια έκφραση χρέους απέναντι στη γιορτινή μέρα της 25ης Μαρτίου 1821. Ημέρα που γιορτάζει ολόκληρο το Έθνος, η μέρα Ορθοδοξίας.

Αυτή τη μέρα, ακόμα κι ο αέρας, κάνει πιο γλυκό τον ήχο της καμπάνας ενός απόμακρου αλλά ιστορικού χωριού που 'χουμε εμείς οι Λαϊστινοί μέσα στην καρδιά μας. Αυτή τη μέρα ένας λαός -κι αυτός ο Ελληνικός- ξεσηκώνεται και ζητάει το πανανθρώπινο δικαίωμα της Λευτεριάς! Γράφει ιστορία! Κάνει την Ελλάδα Ναό της Λευτεριάς, που θεμελιώνεται στα κόκαλα τ' Αι-Κοσμά, στο σχοινί του Πατριάρχη, πάνω στα κορμιά των ηρώων, πάνω στο χώμα που πήζει και σφίγγει όταν ποτίζεται με αίμα Ελλήνων. Πάνω σ' αυτό τον τόπο "η δόξα όταν νυχτώνει κάνει στάση για να ξαποστάσει". Στεφανώνει τους ήρωες που 'καναν τον ξεσηκωμό τραγούδι. Για ένα τραγούδι βρεθήκαμε και μεις εδώ, να πούμε με το δικό μας τρόπο στη μνήμη τους. Αυτή η μνήμη μας διδάσκει και μας φωνάζει. Να μην περιμένουμε εμείς οι νεώτεροι Έλληνες τον κίνδυνο να μας ενώσει. Σ' αυτή την Δημοκρατική χώρα, σ' αυτή τη μεγάλη μας Πατρίδα, την Ελλάδα, όλοι γεννηθήκαμε για την Ειρήνη! Την ειρήνη έχουμε χρέος να υπερασπίσουμε, γι' αυτή την ειρήνη να εργαστούμε. Θα τελειώσω με την εξής επισήμανση: Ότι ξεκινάει και φαίνεται απλό, μικρό, ταπεινό έχει μεγαλείο. Το μεγαλείο αυτό είναι σ' αυτά τα παιδιά μας. Αξίζουν το ευχαριστώ μας και τα συγχαρητήριά μας.

Άξιοι επαίνου και οι εκπρόσωποι του ορειβατικού μας συλλόγου. Ζήτω τα Ελληνικά νιάτα! Ζήτω το Ελληνικό Έθνος!

Στο τέλος της γιορτής αισθάνθηκα την ανάγκη να πω κι εγώ τα παρακάτω λόγια:

Αγαπητοί συμπατριώτες, σας παρακαλώ να μου επιτρέψετε αφού παρακολουθήσουμε αυτή την ωραία νεανική εκδήλωση, να ευχαριστήσω πρώτα τον Ορειβατικό και Μορφωτικό Σύλλογο Λαϊστας που είχε την ιδέα και δεύτερον το αγαπητό ζεύγος Καρβούνη βοηθούμενοι απ' το νέο βλαστάρι τους, κόρη τους, Γεωργία Καρβούνη καθηγήτρια Βυζαντινής και Παραδοσιακής Μουσικής του Γυμνασίου-Λυκείου Δολιανών που οργάνωσε και διευθύνει την όλη εκδήλωση. Δεν πρέπει να παραβλέψω την προθυμία των εκπροσώπων του Συνδέσμου Ζαγορισίων που μας διέβεσαν αυτή την ωραία και παραδοσιακή αίθουσα. Ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση όχι μόνο οι γονείς των παιδιών και πολλοί Λαϊστινοί καθώς και φίλοι της Λαϊστας. Στο τέλος της εκδήλωσης προσφέρθηκε λουκούμι, αναψυκτικά και λίγο τσίπουρο για τους μερακλήδες. Έκλεισε η γιορτή με παραδοσιακούς χορούς απ' τα ίδια τα παιδιά.

Ζαγορίσιος
Χρόνης Δρούγιας

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΪΣΤΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Εκδήλωση - Αφιέρωμα
για τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου
και την 25η Μαρτίου 1821

ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1998

ΩΡΑ 6μ.μ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- Προσευχή
- Πανηγυρική αναφορά
- "Ευαγγελισμός" ποίημα: Ζήσης Χρυσικός
- "Ο Θούριος" ποίημα: Εύη Δημητριάδη
- "Ο Θούριος του Ρήγα" τραγούδι
- "25η Μαρτίου" ποίημα: Δημήτρης Ποάλας
- "Της λευτεριάς το λάβαρο" ποίημα: Αναστάσιος Χρυσικός
- "Στους Ήρωες" ποίημα: Θεόδωρος Γιπτικός
- "Η Σαμαρίνα" τραγούδι
- "Ο Φώτος" ποίημα: Δημήτρης Τζίμας
- "25η Μαρτίου" ποίημα: Κώστας Ποάλας
- "Τα κλεφτοπούλα" ποίημα: Μαρίνα Πιπτικού
- "Η Δεσπολίτισσα" τραγούδι
- "Ο στρατιώτης" ποίημα: Γιώργος Τζίμας
- "Αθάνατη Ελλάδα" ποίημα: Τάσος Χρυσικός
- "Δέκα παλικάρια" τραγούδι
- "Το όραμα" ποίημα: Ελένη Ακρίβη
- ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓ. Ζ. ΔΗΜΟΥ -Γράφει ο γιός του Χρήστος Δήμου, Μαθηματικός Ο ΓΑΜΟΣ ΠΡΙΝ 40-50 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΒΩΒΟΥΣΑ

ο(Συνέχεια από το προηγούμενο)
Μπαίνανε μέσα ευχές πάλλι. Εκεί που
στόλιζαν τη νύφη της έλεγαν πολλά
τραγουδία παραπονιάρικα, έλεγαν
και βλάχικα (γλωσσικό ιδίωμα των
Βωβουσιωτών, που ανήκουν στους
Κουτσόβλαχους).

Βλάχικα:

1. Nu ti arade feata n' ika
nu yinu la noi
La noi are vale mare
Nu vai Pots su tretsia
Peashtie mare vai mi faku
zh valea vai n' u treku
sh eu lavoi vai yinu
Nu ti arade feata n' ika
nu yinu la noi
La noi are mundz analtsa
Nu vai pots tras tretsia
Pitrunikl' e vai mi faku
sh :eu la voi vai yinu.
Nu ti arade feata n' ika
nu noi are soakra araua
Nu vai pots z benedza
Soakra araua, noara buna
doalule vai tritsem
zh doaulle vai banam.

Μετάφραση:

Μη γελαστείς μικρή κοπέλα
μην έρχεσαι σε μας
Σε εμείς είναι ένα ποτάμι μεγάλο
δεν θα μπορέσεις να το διαβείς
Ώρρι μεγάλο θα γίνω
και θα περάσω το ποτάμι
και θα έρθω σε σας
Μην γελαστείς μικρή κοπέλα
μην έρχεσαι σε μας
Σε μας υπάρχουν ψηλά βουνά
δεν θα μπορέσεις να τα περάσεις
Πέρδικα θα γίνω
και θα περάσω τα βουνά
και θα έρθω σε σας
Μην γελαστείς μικρή κοπέλα
μην έρχεσαι σε μας
Σε μας είναι κακιά πεθερά
δεν θα μπορέσεις να ζήσεις
κακιά πεθερά, καλή νύφη
θα τα περάσουμε καλά μαζί
και θα ζήσουμε οι δυο αντάμα.

2. Τσι κράστη γκ'ρντίνη ουν λιλίτσι
αρόσι
ανάλλα και φιντάνι σιαρόσι κα μι-
τζάνι

Τι μεγάλωνε στον κήπο ένα λουλούδι
κόκκινο
ψηλά σαν λυγαριά και κόκκινο σαν
μελιντζάνη

Μετά την χαιρετήσουν όλοι οι δι-
κοί της βγαίνουν έξω στην πόρτα με
δάκρυα. Τα συνηθισμένα...

Ο βλάχης θα μπει στο δωμάτιο να
φορέσει τα παπούτσια της νύφης, ό-
ταν έβγαине τα άλλα κορίτσια του
'ρχναν ξύλο.

Σε λίγο ξεκινούσαν για την εκκλησία.
Οι δίσκοι με το κρασί και τους με-
τους με ξέζεδες προχωρούσαν, αδειά-
ζαν γέμιζαν αρκετές φορές. Τρα-
γουδία και τα κλαρίνα δεν σταμάτα-
γαν.

Όταν έβγαине η νύφη στην εξώπορ-

τα, βάζανε ένα ποτήρι με κρασί και
έπρεπε με το πόδι η νύφη να το χρυ-
πώσει...Το ίδιο έκανε και ο γαμπρός.
Ο πεθερός και η πεθερά δεν πήγαι-
ναν όταν έπαιρναν τη νύφη. Πήγαι-
ναν στην εκκλησία.

Ο Γιώργος Ζ. Δήμου στη σύρση τό-
τε... τώρα ιστορίες και συλλογή τρα-
γουδιών είναι άξιος συγχαρητηρίων

Σημ.: Αυτά γράφθηκαν προ του αφο-
ρητου πόνου του...

Στο στεφάνωμα όταν έλεγαν "ήσαία
χόρευε" κι ερχόταν γύρω γύρω, εί-
χανε και μια τούμπα μαλλί το άνοιγε
η πεθερά και έλεγε: σκάμιν βιάστα
σκάμιν (γνώσε νύφη γνώσε...).

Βγαίνουμε στην αυλή της εκκλη-
σίας, πιάνουμε χορό. Θα χορέψει ο
Νουνός, η Νουνά, η Νύφη, ο Γα-
μπρός, ο βλάχης και αν έχει ώρα οι
συγγενείς. Ο Νουνός αρχίζει να κά-
νει κουμάντο από αυτή την ώρα, ό,τι
πει ο νουνός θα γίνει. Όταν χορεύει
η νύφη, που έπρεπε να κάνει μετά-
νοιες από τρεις φορές στις τέσσερις
γωνίες, λέγαν το τραγούδι:
Στο συργιάνο το κάμπο σεριανέι μια
περιστέρα
μετάξι με τα τέλια με τα τέλια στο
κεφάλι.

Όταν χορεύει ο νουνός:
'Ηλιε μ' το τι μας άργησες
κι αργείς να βασιλεύσεις
'μορφο καράσιο που θα εγώ
ν' εψές στο πανηγύρι
σαν τόδες γιε μ' και σ' άρεσε
στείλε προσενητάδες. Στείλε παπά-
δες δώδεκα
και διάκους δεκαπέντε
και αν δεν σου γίνει η προξενιά
σύρε και μοναχός σου.

(Πολλά τραγουδία ξέρω αν τα έγγρα-
ψα όλα εδώ πρέπει να γεμίσω 10
φύλλα)

Στον χορό κρέμαγαν στον ώμο τα
δώρα που έδινε η νύφη στο σόι του
γαμπρού στους πιο κοντινούς.
Πάμε για το σπίτι, σιμά στο σπίτι το
τραγούδι "έβγα μάνα πεθερούλα για
να δεις το γιο σ' τι φέρνει πάει μονός
κι ήρθε ζευγάρι με την πέρδικα στο
χέρι πάντα αυτού να ξεφωλιάσει δέ-
κα οκτώ πουλιά να βγάλει".

Πεθερός και πεθερά περιμένουν την
νύφη στην πόρτα του σπιτιού να την
κεράσουν, να αλείψιμι τρεις φορές
την πόρτα με βούτυρο και της στρώ-
νουν ένα τοπί από αργαλειό σαν διά-
δρομο άσπρο να περπατήσει η νύφη
για να μπει μέσα, φυλάει το χέρι της

πεθεράς και του πεθερού.
Το βράδυ το γλέντι γινόταν στο σπι-
τι του γαμπρού · Βλάχης, αδελφία,
ξαδελφία όλοι με ποδιά στη μέση
βοηθούν ο καθένας στο πόστο του.
Πηγαίναμε να πάρουμε τον νουνό
την νύχτα, το όργανο μπροστά και
τραγουδία:
"Βασιλικός μου μύρισε... Άσπρα μου
πουλιά..., Όλη τη νύχτα περπατώ για
ένα όμορφο κοράσιο". Αυτός έφερνε
αρνί στο γαμπρό.

Ο Νουνός με τους συγγενείς του σ'
ένα δωμάτιο, ο βλάχης σ' άλλο, ο
γαμπρός σ' άλλο. Οι Μπογντάδες
(σόι της νύφης) παραπανίσιοι στο
χειρότερο δωμάτιο. Ένα ή δύο ζύγια
όργανα. Όταν βρισκόταν κατανόηση
μαζεζόταν σε δυο δωμάτια. Και αρ-
χιζάνε τα γυμνάσια της καφονούφης.

Την αφήνανε καμιά μέρα νηστική. Ό-
ποιος θα 'ρχότανε στη πόρτα έπρε-
πε να σηκωθεί, όποιος θα χόρευε
όρθια. Καθότανε καμιά θεία της η α-
δελφή της σιμά · άνθρωπος είσαι θα
σ' έπαιρνε ο ύπνος από κούραση και
δεν έβλεπες ποιός ήλθε· τσακ! την
τοίμπαγε και όρθια η νύφη.

Στο τραπέζι το πρώτο πιάτο το φέρ-
ναν στο νουνό και συνέχεια. Τα φα-
γητά ήταν τριών ειδών σε καζάνια
για πολλά άτομα. Στιφάδο κρέας,
πατάτες κρέας, ρύζι κρέας. Ο κό-
σμος έφερνε μια κουλούρα και ένα
λαγήνι κρασί.

Η νύφη όρθια όταν έτρωγαν, οι άλ-
λοι μετά που τελειώναν την πρήναν
στο υπόγειο να μαυροφοράει. Αφού
δεν προλάβαινε.
Τα τραγουδία του τραπεζιού:
"Πεντ αφεντάδες ήμαστε και πέντε
μπογντάδες
ν' είχαν τραπέζι αργυρό μαλαματένιο
δίσκο
ν' είχαν και ένα σκλαβοπούλο, που
τους κερνά και πίνουν..."

Κέρνα μας βρε σκλαβοπούλο πες
μας κανα τραγούδι
ν' εψές είδα στο όνειρο στον ύπνο
που κοιμόμουν, παντρεύεται η αγάπη
μου και παίρνει τον εχθρό μου Για
φύγε βρε σκλαβοπούλο και σύρε στο
καλό σου..."

Λέγαν και άλλα τραγουδία. Κέφια
τώρα, χορό και γλέντι. Τώρα πρέπει
τα μάτια τέσσερα μη μείνει κανένας
ακέραστος ή δεν του βάλεις κρασί
και γίνει καμιά παρεξήγηση. Τα πα-
τώματα του σπιτιού κουνιόταν όλα.
Σεισμός λες και γινόταν. Πήγαινες
στο υπόγειο να βγάλεις κρασί βούϊ-
ζαν τα αυτιά σου απ' το ντέφι και το
κλαρίνο.

Τα πράγματα ήταν πολύ δύσκολα
και το χρήμα λίγο, αλλά! ή όρεξη α-
κί ήρθε ζευγάρι με την πέρδικα στο
χέρι πάντα αυτού να ξεφωλιάσει δέ-
κα οκτώ πουλιά να βγάλει".

Όταν κοιμόταν κανένας από το σόι
της νύφης Μπογντάδες πήγαιναν
κάποιοι απ' το σόι του γαμπρού με
την σακοράφα τους έρραβαν από τα
στρώματα συνήθως στρώνανε βελέ-
ντζες τραγόμελες και ξέρεις τι γέ-
λια...

Ξημερώνει και φεύγουν. Χαιρετάν τη
νύφη νουνός, βλάχης, συγγένεια

την κερνάνε... Τώρα οφείλει και η
συγγένεια της νύφης παράπονα,
κλάματα και λένε τραγούδια:

"-Εμείς τώρα θα φύγουμε βρε συμπε-
θερόι (δεις)

-Εσείς τώρα θα φύγετε ώρα σας κα-
λή (δεις)

-Τη νύφη που σας δώσαμε βρε συ-
μπέθεροι

να μην τον εμαλώσετε κυρ συμπεθέ-
ροι

τα χούγια σας είναι βαριά κυρ συ-
μπέθεροι

-Τα χούγια μας είναι λαφριά ώρα
σας καλή (δεις)

"Ν' άστρο μου μπομπό και Αυγερινέ
έφεξε πολύ ταχιά σε τούτ'ν τη γειτο-
νιά
ποιόν αφέντη καρτερείς και πια κυρά
ούτε αφέντη καρτερεί ούτε κυρά
καρτερών ένα λεβέντη ν' απ' την ξενι-
τιά".

"Τ' ανάθεμα ποιος το 'λεγε τα αδελ-
φια δεν πονάνε
τ' αδελφία σχίζουν τα βουνά και οι α-
δελφές τους κάμπουν
και η μάνα σχίζει θάλασσα ώπου να
τ' ανταμώσει".

Ομορφιά - Έκφραση - Ρυθμός
(Στοιχεία του ορεισίβιου χορού-μο-
ναδικού "ΣΥΓΚΑΘΙΣΤΟΣ")

Την τρίτη η μάνα και συγγένεια πή-
γαιναν γλυκά ρεβανί κ.ά. και κανείς
για αστείο έλεγε της νύφης:
Ο μπουχαρές έπεσε απόψε, έγινε
σεισμός την νύχτα. Η αθώα νύφη έ-
λεγε τι ώρα αφέντη Κώστα ή Γιώρ-
γο... σαν γελοΐσαν μετά καταλάβαι-
νε που το πάνε...

Η νύφη έπρεπε να πει σ' όλο το σόι
Αφέντη. Εγώ ήμουν 7 χρονών και η
νύφη μ' έλεγε αφέντη Γιώργο.

Την Τετάρτη η νύφη με πολλές γυ-
ναίκες πήγαιναν στη βρύση:

"Άστε συντρόφισσες να πάμε για νε-
ρό

Σύρτε σει δεν έρχομαι, η μάνα μου
μ' αρραβώνιασε

η μάνα μου με πάντρεψε προχθές
την κυριακή"

ΕΠΙΣΤΟΛΗ - ΓΡΑΦΟΜΕΝΑ - ΣΚΕΨΕΙΣ - ΙΔΕΕΣ - ΕΡΓΑ

Από τον Τ. Γενικό Επιθεωρητή Φ.Α..

Επίτ. Dr Τριαντάφυλλο Καρτασάκη

Αγαπητέ μου Θανάση,

Δεν είναι ποτέ αργά να εύχεται κανείς εμπρόθε-
σμα για την εορτή τους σε ανθρώπους, που ο
χρόνος δεν μειώνει την μνήμη και την αγάπη τα
λόγια αυτά.
Λυπούμαι γιατί δεν μπορώ πλέον να γράφω και να
λέγω όσα έχω στην ψυχή ή στο μυαλό μου. "Ου
γαρ μόνο έρχεται"...

Για περισσότερα διάβασε συνημμένη επιστολή
μου προς Άγγελον Παλαιολόγον, και τον αιώνη-
στον πεθερό του, Δ/ντή της Ε.Α.Σ.Α.

Ευχαριστώ

Δεν έχω και δεν μπορώ να προσθέσω τίποτε στο
μεγάλο καθηγητή μου· αλλά εύχομαι με όλη μου
την καρδιά να ζει να διδάσκει συνεχώς.

Με σεβασμό κι αγάπη
Θανάση Δρούγιας

Φίλτατε Άγγελέ μου Παλαιολόγο

Στην από 2/9/97 επιστολή σου απάντησα με την
από 17/9/97 σύντομη επιστολή μου. Προσπάθησα
κατόπιν να επικοινωνήσω μαζί σου τηλεφωνικά
για ν' ακούσω και να μάθω, όχι μόνον αν έλαβες
την επιστολή μου, αλλά και την επί· αυτής γνώμην
σου. Δεν επέτυχα στην προσπάθειά μου, ίσως λό-
γω των πολλών ασχολιών σου... Σκοπός όμως της
παρούσης επιστολής μου είναι κυρίως να σε πλη-
ροφορήσω για ένα εξόχως σημαντικό γεγονός,
που έλαβε χώραν το βράδυ της 11ης Οκτωβρίου
1997. Γεγονός που άμεσα σχετίζεται όχι μόνο με
το άτομο ως λειτουργού της Σωμ. Αγωγής, αλλά
και με το όνομα και το έργο του τοιπατέρα σου στην
εξέλιξη και πρόοδο της Σωμ. Αγωγής στην Ελλά-
δα, ειδικότερα δε και ειδικότερα στην εξύψωση
του κύρους της Εθνικής Ακαδημίας Σωματικής Α-
γωγής του Ανωτάτου εκείνου γυμναστικού ιδρύ-
ματος της Ελλάδος....

Πρόκειται περί του εξής: Πενήντα (50) περίπου
προ τριακονταετίας σπουδαστάι μας στην Ε.Α.
Σ.Α., πτυχίοχοι καθηγητάι της Γυμναστικής στην
ελληνική Παιδεία, προερχόμενοι από όλα τα μέρη
της Ελλάδος και της Κύπρου, κατόπιν προσυνη-
νόησας μεταξύ των προέβησαν αυτοβούλως
στην οργάνωση και πραγματοποίηση ενός ωραί-
ου και ιστορικού "ανταγώματος" στο χώρο της αί-
θουσας ενός ωραίου Κέντρου της περιοχής
"Καρρέα" των Αθηνών, όπου κατόπιν ενεργούς
προσκλησέως των παρόντων και εγώ μετά
της συζήγησης μου.

Εκεί μέσα σε μια χαρούμενη, συγκινητική και ε-
γκάρδια φιλική ατμόσφαιρα όλοι οι παρευρεθε-
ντες ασχολήθηκαν επί τρεις ώρες με αναμνήσεις
και αφηγήσεις γεγονότων και προσώπων μιας ευ-
χάριστης, αλλά γόνιμης και καρποφόρου σπουδα-
στικής των ζωής, με αλησμόνητους και σεβαστούς
των καθηγητών της Ε.Α.Σ.Α. Αισθανόμουν κι εγώ
βαθύτατα συγκινημένος και ευτυχής ανάμεσα
σε σημερινούς αγαπητούς και εκλεκτούς συναδέλ-
φους, φλογερούς κήρυκας και ακούραστους επι-
στήμονας και εργάτας της Παιδείας και Αγωγής
της ελληνικής Νεότητος. Στην κατάλληλη στιγμή έ-
νας εκλεκτός μεταξύ όλων συνάδελφος ο εκ Θεσ-
σαλονίκης κ. Κων.νος Λεοντοίνης με ωραίους λό-
γους ανεφάρθη εις τον Πατέρα σου εξαιρών το α-
ναμορφωτικό έργο του ως επί 15ετιών Δ/ντή της
ΕΑ.Σ.Α, με συγκίνηση δε ξεχωριστή ανέγνωσε ένα
εμπνευσμένο ποίημα του πατέρα σου, το περιεχο-
μένο του οποίου συνεκίνησε ιδιαίτερος με το ση-
μείον, που αποκαλούσε όλους τους σπουδαστάς
της Ακαδημίας "παιδιά του". Το γεγονός έδωσε και
σε μένα την κατάλληλη ευκαιρία να αναφερθώ όχι

μόνον στην προσωπικότητα του Κλεάνθη Παλαιο-
λόγου και το ιστορικό έργο του χάριν του κύρους
και της εξέλιξης του ιδρύματος της ΕΑ.Σ.Α (1950-
1965), αλλά και να υπερηφανευθώ για το ότι ο Κλε-
άνθης με ιδιαίτερη εμπιστοσύνη και εκτίμηση στο
πρόσωπό μου με εκρησιμοποιούσε πάντοτε ως φί-
λο, συνεργάτη στον εσωτερικό μηχανισμό της λει-
τουργίας, αλλά και στις εξωτερικές εξορμήσεις του
ιδρύματος, κατασκηνώσεις, χιονοδρομίες, εκπαι-
δευτικές εκδρομές, γυμναστικές επιδείξεις στο
Παναθηναϊκό Στάδιο και διάφορες πόλεις και Στά-
δια της Ελλάδος.

Αισθάνομαι ήδη ότι το αλησμόνητο εκείνο "αντά-
μωμ" και η τιμή προς το πρόσωπό μου πρόσκλη-
ση συμμετοχής εκ μέρους άλλων προσφιλών
(σπουδαστών μου και σημερινών εκλεκτών συ-
ναδέλφων μου απετέλεσε και θα παραμείνει δι' ε-
μέ η υπεροχότερη τιμητική διάκριση και ηθική α-
μοιβή έναντι πολλών άλλων ηθικών διακρίσεων
της πολιτείας, καθ' όλα τα 70 ολόκληρα χρόνια
της Γυμναστικής ζωής και δράσης μου και μάλι-
στα ως συνεργάτης του Κλεάνθη Παλαιολόγου
του Γυμναστικού ανδρός με το ευρύτατο και γονι-
μώτατο Γυμναστικό και πνευματικό έργο...!

Είναι μάθημα... όπως όλη η ζωή σας ήταν και είναι
διδασκαλία.

Θ.Δ..

ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Γιώργος Δρούγιας

"ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ"

Μ' έπιασε ο πόνος αγαπητέ Θανάση και με τα
γράμματα που γνωρίζω άρχισα να γράφω.
Βωβούσα σ' αγαπώ γι' αυτό έσπασα και την καλύ-
βα μέσα στην καρδιά σου και σ' αγνάντω για να
σε καμαρώνω, όταν μ' αξιώνει ο Θεός και βρίσκο-
μαι στα δικά μας χώματα τα θερασμένα κι ευλο-
γημένα. Όλες τις εποχές σ' αγαπώ ίδια· Τώρα πε-
ριμένω το Μάιο με τα λουλούδια, τις χαρές και τα
κελαϊδίσματα των πουλιών, με πρώτο το σαλπι-
γκτή της άνοιξης τον κόουκο, είναι να τρελαίνεσαι.
Και το χειμώνα και το φθινόπωρο και το καλοκαί-
ρι - με τα μπάνια με και το ψάρεμα ΟΛΑ μου είναι
ΟΜΟΡΦΑ- ίδια σαν μια αιώνια άνοιξη. Τι να τα κά-
νεις τα μάρκα ή τα δολάρια, δεν αξίζουν τίποτε
προσβά σ' αυτά· μας εξυπηρετούν μόνο σε ανά-
γκη. Στο μυαλό και στην καρδιά είναι ριζωμένη
βαθεία η ΒΩΒΟΥΣΑ.

Μ' άπειρη αγάπη
Γιώργος Δρούγιας

ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΟΣ ΣΤΑ ΚΟΙΝΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ

Για τη ΝΕΑ ΔΗΜΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Το "ο καθεής εφ' ω εστάθη" είναι πάντα επίκαιρο,
γιατί όλοι δεν κάνουν για όλα, αλλά ο καθένας αξί-
ζει για κει που μετράει και για κει που έχει απο-
δείξει.

Έτσι εμείς βλέπουμε, ότι πρέπει ο δοκιμασμένος
στα ΚΟΙΝΑ, γνωστός σε όλους κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΜ-
ΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ είναι στην Ν. ΔΗΜΑΡΧΙΑ του
"Σχεδίου ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" ο δήμαρχος της περιο-
χής Ανατολής.

Παλιό φίλοι.

Από τον συνδρομητή σας και μέλος του συλλό-
γου μας δικηγόρο κ. Νίκο Δελιδήμο διάβασα την
πολλή ωραία εφημερίδα που εκδίδετε.

Σας συγχαίρω για την πολλή ωραία προσπάθεια
που κάνετε, για την διατήρηση του απαραίτητου
στοιχείου μας στα ορεινά χωριά μας, που μένουν
ΖΩΝΤΑΝΑ.

Θα παρακαλούσα να εγγραφείτε συνδρομητές α-
πό τις επόμενες εκδόσεις και το σύλλογό μας.
Υ.Σ. Στείλτε μας αν είναι δυνατόν το φύλλο που
γράφεται για τις όλες ενέργειες που έγιναν ώστε
να παρεμποδιστεί η δημιουργία υδροηλεκτρικού
σταθμού στην περιοχή σας το συντομότερο γιατί
κάτι τέτοιο προσπαθεί να γίνει και σε μας.

Με φιλικούς και πατριωτικούς χαιρετισμούς
Ο Πρόεδρος του Π.Ε.Σ. Χαλικίου

Δημήτριος Ε. Βουράλης

Κι εμείς με τη σειρά μας -cu arada apostra-βλάχι-
κη έκφραση σας συγχαίρουμε για τη ζεστή καρ-
διά σας.

Θ.Δ.

Γράφει η Ορεισίβια δασκάλα

ANNA ΓΑΤΣΕΛΟΥ-ΤΣΑΚΙΡΗ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ήταν ένα πρωινό του Αυγούστου. Έτος 1956. Οι
ανεπαρόληπτες ομορφίες της Λαϊτσας ήταν στο
φόρτε τους. Ο Πάπινγκος έχοντας ακόμη τα τε-
λευταία χιόνια στην πλάτη του κοίταζε με καμάρι
το όμορφο χωριό μας, δεχόμενος τις πρώτες α-
κτίνες του ήλιου. Το ποταμάκι που το διασχίζει α-
κουγόταν βαθεία στη ρεματιά για να ξεπνήσει
τους χωριανούς. Η κίνηση αρχίζει ο Μίχος ο τσο-
πάνος του χωριού έτοιμος γαι το καθήκον. Με τα
λιγοστά του γιδοπρόβατα ξεπροβάλλει στο καλ-
τερίμι και φθάνει κάτω από τον πλάτανο. Απ' ό-
λους τους μαχαλάδες η τέτα Στάμω, ή Μαρού-
σιω, η τέτα Σούλτω ο μπαρμπα Τάσης κατεβά-
ζουν τα ζωντανά τους για να τα σμίξουν με το κο-
πάδι πουλοόενα μεγαλώνει. Κι εκείνα τρέχουν
γρήγορα με τα κουδούνια του ενα ηχούν στον
αέρα, τρέχουν για να προλάβουν. Η Λευτερία με
το τσαπί στην πλάτη τρέχει να προλάβει το νερό
για να ποτίσει. Πίσω της η Τέτα Στάμω η μητέρα
της, με το τετραγωνικό μυαλό την ακολουθεί μην
της πάθει τίποτε κακό η μονακριβή της. Ο μπαρ-
μπα Μίχος καβάλα στ' άλογό του τραβάει για τα
κτήματά του μπας και έπεσε κανένας φράχτης.
Η τέτα Χάϊδω με το κυρτό κορμί της και με βοηθό
το μπαστούνι της κατεβαίνει τα μανάρια της πο-
ρος το Βάλια Κύτσια.

-Ιο ντουτε μπρε χίλιο; Ακούστηκε η τραγουδι-
κή φωνή της.
-Μι ντούκο λα πλατίε Απάντησε ο Χρίστος -νου
στι τινε; Βάί γινε λιοφουρεϊού!

-Τοι τσες χίλιουμ νου τι πιστιψόκου!
-Αοι χι τέτο Χάϊδω βάί γινε του χώρο λιοφουρεϊ-
ου σι γιν 6 πηνε λα πλατίε.

Έστρεψε τα μάτια προς τον Άγιο-Ταξιάρχη η Τέ-
τα Χάϊδω και σταυροκοπήθηκε γελάτη από χαρά.

-Γκίνι γκίνι χίλιουμ ψέλλισε η γερόντισσα και κα-
τηφόρισε προς τα κάτω.

Σε κανα δυό ώρες νάτοι οι χωριανοί ξεπροβάλ-
λουν από τα σπίτια τους. Ο παπα-Στέργιος -Θεός
σ' χρώρεστον με τα μαστορικά του ρούχα. Δού-
λευσε και σ' αυτή τη δουλειά ο καημένος για να
θρέψει την πολυμελή οικογένειά του. Ο κυρ Χρί-
στος ο ψάλτης αδύνατος-αδύνατος με το λικνι-
στό περπάτημά του. Ο κυρ-Πρόεδρος καμαρω-
τός καμαρωτός. Ο κυρ Χρίστος με το μπαστούνι
του πάντα καλοντυμένος και γεμάτος αρχοντιά.

Ο κυρ Αντώνης με το ψηλόλιγνο παράστημά
τους. Πάντα κρυβόμαστε όταν τον βλέπαμε με την
Αθανασία μη μας βάλει τις φωνές.
Ο Τάκος περήφανος με την αγροφυλακτική
στολή του κατεβαίνει από τον επάνω μαχαλά κοι-
τώντας μπας και μπήκε κανένα ζωντανό στους
καταπράσινους κήπους και κάνοντας την καρδού-
λα μας να χτυπάει δυνατά μήπως μας πιάσει σε
κανένα κήπο να κλέβουμε λαχταριστά αγγουρά-
κια. Ο μπαρμπα Γιώργης με το τσαπί στον ώμο

(Συνέχεια στη σελ. 14)

Συνέχεια από τη σελ. 13

μήπως και του κόψει κανείς το νερό. Όλοι μαζεύονταν στην πλατεία. Τα παιδιά του Σχολείου, ο Κώστας ο δάσκαλος. Η Μαρία, η Άννα, η Σούλα, η Σταματία, η Σουλτάνα, η Ρήνα, η Χαρίκλεια όλες περιποιημένες και καλοντυμένες. Όλοι είναι εκεί ευτυχισμένοι και χαρούμενοι για να ζήσουν το πρωτόγνωρο γεγονός. Άλλοι στα τραπέζια του Τζίμα, άλλοι όρθιοι και άλλοι καθισμένοι στα παγκάκια γύρω από τον πλάτανο, περιμένουν. Τα βλέμματά τους είναι στραμμένα προς την Πουλιάννα. Ψηλά στο Μαραμαύρο εμφανίζονται τα μουλάρια φορτωμένα με τα σανίδια του συνεταιρισμού. Ο Περικλής, ο Κωστούλας ο Νίδας ο μπαρμπα-Θόδωρος τα σαλαγάνε. Κι εκείνη ιδρωμένα και κουρασμένα προσέχουν μην παραπατήσουν σκύβοντας το κεφάλι.

Ξαφνικά ακούγεται ο μέχρι τότε παράξενος για το χωριό θόρυβος. Να το πράσινο λεωφορείο φάνηκε. Έρχεται! Σύρει κουρασμένα τις ρόδες του αγκομαχώντας. Τα μάτια όλων αστράφτουν. Η χαρά ζωγραφίζεται στα προσώπα μας. Καθώς ανεβαίνει την ανηφόρα του χωριού ο Άγιος-Γιώργης, ο Άγιος Δημήτρης, ο Άγιος Χαράλαμπος τα αγαπημένα μας εκκλησιάκια, τα διαμάντια αυτά της πολιτιστικής μας κληρονομιάς εκεί που κάθε μια μας καταθέτουμε την ψυχή μας, ανάβοντας τα καντηλάκια τους, ορθώνουν το ανάστημά τους για να ευλογήσουν το λαχταριστό αυτό μέσον που θα μας απαλλάξει από το περπάτημα 3 σχεδόν ωρών φορτωμένοι τους τροβάδες τραβώντας την ανηφόρα της Αστειάντζος για να φθάσουμε στο Γυφτόκαμπο.

Και να το! Φάνηκε στη στροφή. Είναι αλήθεια; Λεωφορείο στη Λάιστα αναρρωτιόταν μεταξύ τους. Κι όμως ένα αλήθεια. Το λεωφορείο σταματάει κάτω από τον πλάτανο. Το λεωφορείο σταματάει κάτω από τον πλάτανο. Οι περισσότεροι δεν το πιστεύουν ακόμη.

Και να! Ο Σιάκκας ο καπετάνιος του Κ.Τ.Ε.Λ., ο περιβόητος εισπράκτορας παρών σ' όλα τα Ζαγοροχώρια κατεβαίνει πρώτος με καμάρ! Μετά ο οδηγός που τρέχουν να τον κεράσουν. Ο Φραγκούλης με τα γυαλάκια του ο ταχυδρόμος του χωριού φορτωμένος με το πολυπόθητα γραμμάτια περιτριγυρίζεται κυρίως από αγόρια και κορίτσια που περιμένουν με αγωνία. Να και οι επιβάτες λιγοστοί αλλά χαρούμενοι. Το συνηθέστατο στη Λάιστα "καλωσσορίσατε" δίνει και παίρνει. Αγκαλιές, δάκρυα και φιλιά.

Να και η αναμνηστική φωτογραφία για το σπάνιο αυτό για την εποχή εκείνη γεγονός. Είναι μια στιγμή ανεπανάληπτη. Σε λίγη ώρα το λεωφορείο ξεκινάει για τον προορισμό του. Το ξεπροβοδίζουμε γεμάτοι ευτυχία. Στο καλό.

Μια νέα σελίδα αρχίζει, ένα μεγάλο πετράδι προστίθεται στην πρόοδο και τον πολιτισμό που με τόσο κόπο και στέρηση διατηρούμε και χτίζουμε. Από τότε κάθε Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή -τώρα βέβαια κόπηκαν κάποια ομολογία- η ώρα 12 περίπου τομεσημέρι μικροί και μεγάλοι αφήνουμε τις δουλειές μας, ντυνόμαστε ωραία και κατεβαίνουμε στην πλατεία για να καλωσορίσουμε ή να αποχαιρετήσουμε τους ξενιτεμένους. Τελευταία όμως με τα γιώτα μας τείνει να εκλείψει αυτή η συνήθεια. Οι καιροί αλλάζουν, οι κυρατζήδες εξέλπιδαν, ο όμορφος παλιός κόσμος της Λαϊστας έφυγε. Η ζωή όμως συνεχίζεται. Τη σκυτάλη την πήραμε εμείς και θα την παραδώσουμε στα παιδιά μας. Τώρα εκείνο που απομένει καλές μου φίλες, είναι η αγάπη μας για το πανέμορφο αυτό χωριό η φροντίδα μας να το διατηρήσουμε όσο πιο πολύ γίνεται ζωντανό προσέχοντας τις εκκλησίες μας τηρώντας τα ήθη και τα έθιμά μας, το πανηγύρι μας και το πιο σπουδαίο να μεταδώσουμε την αγάπη μας αυτή που τη χρωστάμε στους γονείς μας, στα παιδιά μας, με την προτροπή να διατηρούν και να προστατεύουν την πολιτιστική κληρονομιά του χωριού μας όσο μπορούν καλύτερα.

Καλή χρονιά.

Τα παραπάνω ελέγχθησαν στις 18 Ιανουαρίου 1998 κατά την κοπή της βασιλόπιτας των γυναικών της Λαϊστας στο κέντρο "Ο-ΑΣΗ" Ιωαννίνων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τώρα θα μας λείπει η θεία Νικολάκινα

Τη ζωή ο άνθρωπος τη φτιάχνει με τον τρόπο του και με τα "νάματα" τις συνήθειες που σου μαθαίνουν οι μεγαλύτεροι, οι παπούδες κι γονείς, οι συγγενείς κι οι φίλοι.

Το χωριό το είχαμε συνηθίζει από μικρά παιδιά γιατί οι γονείς μας πήγαιναν συχνά, μάλιστα πολλές φορές έχουμε πάει με τα μουλάρια, από τον "πλάτανο" στο τέρμα σχεδόν της οδού Σαμουήλ που μέναμε μόνη στα Γιάννινα μέχρι τη Βωβούσα σε 2 μέρες.

Τα πράγματα ασκλήπτου μεγαλείου... χαρές, τραγούδια και ανυπομονησία μέχρι να φθάσουμε στη Βωβούσα.

Εκεί το ίδιο βράδυ στις θείες μας τη Θεία Νικολάκινα πρώτα, γιατί ο Θείος Νικολάκης ήταν ο μεγαλύτερο αδελφός του πατέρα μου, στη συνέχεια στη θεία Βαγγέλω και στη θεία Βιορέλινα.

Τι συγκινήσεις και χαρές τι ζωή αλλιώς, τι από τη σημερινή της μηχανής. Τι αληθινά πράγματα και γεγονότα.

Όλα κάποτε τελειώνουν, γιατί αν δεν ήταν έτσι δεν θα άξιζε κι αν δεν ήταν έτσι δεν θα άξιζε κι η ζωή. Μπράβο στο Γιώργο που στην κηδεία της θείας μου Ελευθερίας ήρθε.

**Έφυγε ο δημοσιογράφος
Ο Γιάννης Πινδέας
άφησε την ιστορία στη διάβα
του στα "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ"**

Ήταν μόνιμος και πρώτος συνεργάτης μας

Αλήθεια ήταν μοναδικός, για ό,τιδήποτε και για όλα, δεν ήταν ιστορία που να μην την κατείχε απόλυτα. Δεν υπήρχε αστείο, από την ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ μέχρι τα ΒΟΥΝΑ ΜΑΣ-ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ-ΤΟΥ ΛΟΓΓΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΤΑΝΗΣ, που να μην το έλεγε με τον καλλίτερο τρόπο. Ήταν πλούσια πηγή σ' όλα, αλλά και άριστος συγγραφέας κι έγραψε αρκετά βιβλία με περιεχόμενο και κεντρική ιδέα τα ΒΟΥΝΑ-ΤΑ ΝΕΡΑ-ΤΗ ΒΩΒΟΥΣΑ. Όλοι θα τον θυμούμαστε πάντα. Συλληπητήρια στη σύζυγό του, κ. Νίνα και τους συγγενείς.

Θ.Δ.

ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΩΤΑΣ

Στη μεγάλη και σοβαρή εφημερίδα των Αθηνών "ΒΗΜΑ" (κυκλ. Κυριακή) διαβάσαμε -κάτω από ωραία φωτ. "ο Λαϊστινός κ. Χρόνης Δρούγιας με την Πασχαλιάτικη φορεσιά".

Εμείς γράφουμε, να μην αλλά ... η φορεσιά είναι η παραδοσιακή της ΒΩΒΟΥΣΑΣ, κι ο κύρ Χρόνης είναι πρώτα απ' όλα ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΗΣ.

"ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ"

Αγαπητέ κ.Χρόνη

Όπως σου είχα υποσχεθεί σου στέλνω μια φωτογραφία που απεικονίζονται δύο αξιόπαινα προσφιλή πρόσωπα, τόσο ο μακαρίτης Γίγος όσο και ο Γρηγόρης Τσέβης.

Με εκτίμηση

Ι. Τσιπαράς

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΕΛΕΝΗ Β. ΔΡΟΣΟΥ

Πολύ πρόωρα, στα 59 της, έφυγε για πάντα από κοντά μας, στις 24 Μαρτίου 1998, η Ελένη Β. Δρόσου, αφού έδωσε καρτερικά, με δυναμισμό και αξιοπρέπεια τον άνισο αγώνα με την επάρατη ασθένεια.

Στην Περιβλεπτο των Ιωαννίνων, όπου έγινε την επομένη η κηδεία της, με πολύ πόνο, βαριά θλίψη και δάκρυα στα μάτια, τη συνόδεψαν στην τελευταία της κατοικία ο συζυγός της, τα κορίτσια της, οι αδελφές της, οι συγγενείς της, οι συγχωριανοί της, οι συνάδελφοι και λίγοι φίλοι της.

Με λίγα και λιτά λόγια, απόλυτα ταιριασμένα με τη ζωή και το χαρακτήρα της, την αποχαιρέτησε εκ μέρους του Πρύτανη και του Τομέα Αστρογεωφυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων ο κ. Ευάγγελος Τζίμας, μέλος του Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού.

Η Ελένη γεννήθηκε στα Γιάννινα. Ήταν το τέταρτο κατά σειρά κορίτσι της οικογένειας Βασιλείου και Χρυσανθής Δήμου από τους Χουλιανράδες. Παντρεύτηκε με το Βασίλη Δρόσο, δημούργησαν μια θαυμάσια οικογένεια και απέκτησαν δυο κορίτσια τη Λαμπρινή και τη Χρυσίδα. Υπήρξε ιδανική σύζυγος, εξαιρετική και στοργική μητέρα που μεγάλωσε κι ανάθρεψε σωστά τις κόρες της.

Είχε την ευτυχία να τις δει να τελειώνουν τις σπουδές τους και ν' αρχίζουν τον αγώνα για την ζωή τους. Δεν ευτύχησε όμως να τις καμαρώσει νυφούλες. Εργάστηκε ως υπάλληλος στο Τμήμα Φυσικής, του τομέα Αστρογεωφυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και με την ευσυνειδησία της είχε αποσπάσει τη συμπαθεία και την εκτίμηση των συναδέλφων της και του επιστ. διδακτ. προσωπικού όλων των βαθμίδων. Συνταξιοδοτήθηκε, αλλά δεν πρόλαβε ν' απολαύσει τους κόπους της.

Είναι δύσκολο να περιγράψει κανείς σε λίγες γραμμές την προσωπικότητα και το χαρακτήρα της Ελένης. Ήταν προικισμένη με σπάνιες αρετές. Ξεχώριζε για το ήθος της, για την πραότητα, την ηρεμία και το μελίχιο ύφος της, για την ευγένεια της ψυχής της, για την ανθρωπιά της και για την καλοσύνη της. Ήταν ένας ολοκληρωμένος άνθρωπος.

Αν και μεγάλωσε κι έζησε στα Γιάννινα αγαπούσε πολύ το πατρικό χωριό της και εξίσου το χωριό μας και την κοινωνικότητά της, κέρδισε την εμπιστοσύνη, το σεβασμό και την αγάπη όλων των συγχωριανών μας. Έφυγε Ελένη, αφήνοντας πίσω σου εξαίρετες εντυπώσεις και μνήμες αγαθές. Αφήνει κι ένα μεγάλο κενό στην οικογένειά σου, η οποία, πιστεύουμε, με γνώμονα το παράδειγμά σου, θα βρει τη δύναμη να το αντιμετωπίσει και να πορευτεί στη ζωή. Όσοι σε γνωρίσαμε και σ' αγαπήσαμε θα σε θυμούμαστε και θα σε μνημονεύουμε πάντα.

Ο Θεός ας αναπαύσει την ψυχή σου Ελένη κι ας χύσει βάλασμο παρηγοριάς στις πονεμένες καρδιές των δικών σου.

Αιωνία σου η μνήμη.

Χ.Ν.Α.

ΗΡΘΕ ΣΤΑ "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ" με FAX στις 2/4/98
Ο ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ
ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Γιάννης Πέτρου "Πινδέας"

Γέννημα του τραχύβατου Πίνδου της πανέμορφης αλλά και φοβερής Ηπειρωτικής Γης και της Βάλεα Κάλντα
Οι θεόρατες βουνοκορφές και οι αστραφτερές πηγές του Αώου ποταμού και τ' άγρια βαθίσκια φαράγγια τ' αγαπημένα του, τα μαγεμένα, στις ρόδινες αυγές και τα σκιαγμένα, στις θυμωμένες βαρυχειμωνιές είν' όλα εκεί και στέκουν, καρτερικά, στοιχεία του τόπου, πάνω απ' τη γεννέτηρα Βωβούσα, που τώρα, τον καλούν κοντά τους, για πάντα.

Στη βραβευμένη πρώτη ποιητική του συλλογή η "Φλογέρα" του 1935, ο Γιάννης Πινδέας τραγουδάει και υμνεί, την "Άπειρο Χώρα" και τους ανθρώπους της, σε μοτίβο του Κώστα Κρυοστάλη και του Δημοτικού τραγουδιού, με δεκαπεντασύλλαβους στοίχους.

"Ένας ξανθός πραιματεντής γλυκός και αγγελομάτης που φέρνει γύρα τα χωριά, και ξελογιάζει όμορφες, πλανεύει μαυρομάτες..."

Έφηβος παντοτεινός ο Γιάννης Πινδέας, ρωμαλαίος και ποιητικός, ξεκινάει με το μεγάλο του οδοιπορικό, στον Κόσμο, που κράτησε 87 χρόνια, μέχρι τούτη την ώρα του αποχαιρετισμού.

Από την Καλιφόρνια των Ηνωμένων Πολιτειών κραβιάει:

"Είμαι γέννημα αγάπης, θάρρους και καρτερίας.... Πολλές φορές η απαισιοδοξία, θέλησε να με κατασπαράξει....

Ο Πινδός με ικετεύει να γυρίσω πίσω και μου λέει: "Έλα, ω βαθεία πληγωμένη, κι εγώ θα γιατρέψω τις πληγές σου".

Πίνδο ανάρτησέ μου, τόσο μοσχοβολημένη....

Αντίο αγαπητή Αμερική, γυρίζω στον Πίνδο, 7/8/1931.

Εκεί θα βρω το τέλος μου, στην Αρχή μου.

Ω Χαρούνη!! Μια ατέλειωτη χαρά".

Ο Γιάννης Πινδέας έφυγε από τούτο τον κόσμο, μέσα στην χαρούνη του έργου που άφησε, σε ποίηση, πεζογραφία και δημοσιογραφία στην Αμερική και στην Ελλάδα.

Στην Ηπειρωτική Εταιρεία ήταν, ο γλυκύτατος και ακριβός σύμβουλος και σύντροφος, ο Αντιπρόεδρος της.

Είναι ο τελευταίος, της μεγάλης παρέας, της εκλεκτής συντροφιάς, Αλέξανδρος Μαρμόπουλος, Στάθης Λαμπρίδης, Επαμεινώνδας Οικονομίδης, Ευθύμιος Νίκου, Γιάννης Πινδέας και άλλοι πνευματικοί και αγνοί Ηπειρώτες που ύψωσαν την ιστορική Ηπειρωτική Εταιρεία σε πανελλήνιο ζηλευτό επίπεδο, πιστοί δουλετές, της εθνικής και πνευματικής της παράδοσης.

Σήμερα, αποχαιρετούμε τον Γιάννη Πινδέα, τον ξεχωριστό πνευματικό Ηπειρώτη, που σαν τις βρυσομέννες τον αγαπημένου Πίνδου, επί χρόνια και πρόσφατα ακόμη, μας μάγευε με την πνευματική του προσφορά.

Γιάννη Πινδέα, αιωνία η Μνήμη σου

Κ.Ν. Σακελλαρίου

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ

Χειρουργός Ουρολόγος

ΚΟΡΑΗ 4 (2ΟΣ ΟΡΟΦΟΣ)

ΤΗΛ. 31978 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Το κατάστημα ΖΙΓΡΑ ΓΙΑΝΝΗ

στη νέα Διεύθυνση

ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΕΛΟΥ 37

Σας περιμένουμε

ΞΕΝΩΝΑΣ

"ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ"

ΔΙΑΜΟΝΗ-ΔΙΑΤΡΟΦΗ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ

Δημήτρης & Κατερίνα

Δασκαλοπούλου

Κρατήσεις: Τη. (0651) 22.252

FAX: (0653) 71.410 - 71.300

Μαθήματα Οδήγησης

Κ. ΚΟΜΠΟΥΛΗΣ

Ναπ. Ζέρβα - Ιωάννινα

"Τραπαλίνο"

ΖΗΣΗΣ ΠΕΡ. ΔΗΜΟΥ

Κατάστημα

παιδικών Παιχνιδιών

ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΑΡΓΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΕΝΤΖΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Κοραή 8 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τηλ. 39817, σίκ. 70153

ΚΟΡΙΝΑ Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 31 Τ.Κ. 454-44

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΗΛ.: ΙΑΤΡΕΙΟΥ: 35738 ΟΙΚΙΑΣ: 25081

ΟΣΑ ΛΕΓΟΝΤΑΙ - ΓΙΝΟΝΤΑΙ - ΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΜΑΡΚΟΥ ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ Η ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΒΩΒΟΥΣΑΣ

Στην στοά της οδού "ΑΒΕΡΩΦ" κοντά στην Κ. Πλατεία όπου είναι το κατάστημα του Κώστα "ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ" και τα συναφή είδη... διαθέτει σε κασέτες παραδοσιακή λαϊκή (λαϊκά όργανα) μουσική και παραδοσιακά τραγούδια από Βωβουσιώτες (πανηγυριών κ.λπ.) ΑΚΟΜΗ και VIDEO-Κασέτες σε πλάνα του χωριού-του χώρου-του ποταμού-της ΦΥΣΗΣ ΓΕΝΙΚΑ.

Θ' αναφέρουμε και κάτι που έκανε εντύπωση: η κυρά του που εργάζεται τώρα στην ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ στο τμ. αποκέντρωσης, -η κ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ μας είπε με έμφαση, αγάπη-σα τόσο πολύ το χωριό σας, που τώρα δεν τη συγκρίνω με τίποτε τη ΒΩΒΟΥΣΑ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΟΥΚΙΑΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΛΙΑΣ

Τι σχέση έχουν; αυτό είναι, που ο Γιάννης του Ηλία, παίρνει τα ποιο ορεϊνά... κασιόκια-για το κέντρο τους στο Κουτσελιό, το "ΖΑΓΟΡΙ" και μάλιστα διαλέγει, κατά προτίμηση, αυτά που τον εξεύρουν τα ΖΑΓΟΡΙΑΣΙΑ.

ΑΝΕΛΑΒΕ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΦΙΛΙΚΟ ΤΡΑΚΑΡΙΣΜΑ Μ' ΑΓΑΠΗ

Έγινε κι αυτό -στην παράξενη εποχή που ζούμε. Στη διασταύρωση των οδών Ακαδημίας (παλιάς Ακαδημίας) Δωδώνης -στο ύψος των καταστημάτων του Σπύρου Γκόλα, φιλήθηκαν κυριολεκτικά, και για τα καλά, δυο παλιοί φίλοι και συμμαθητές, ο

ΓΙΩΡΓΟΣ Τζουβαντάρης και ο ΝΙΚΟΛΑΣ Χαλκιάς, βέβαια θα καταλάβατε αμέσως από τον τίτλο ότι ΤΡΑΚΑΡΙΣΑΝ τα αυτοκίνητά τους.

Θ.Δ.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΓΚΟΥΛΗΣ ΕΔΩΣΕ ΣΗΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ένας φίλος μας πραγματικός και συνεργάτης των ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΩΝ και εκλεκτός-διαλεκτός ΟΡΕΙΣΙΒΙΟΣ, δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς; Πήρε τηλέφωνο από το Παρίσι παρακαλώντας, για να ρωτήσει πότε θα γίνει η φιλική συγκέντρωση απ' τα ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ, γιατί τον ενδιαφέρει, στη ΒΩΒΟΥΣΑ και τον πληροφορήσαμε, αλλά μας εντυπωσίασε το ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ του.

Θ.Δ.

ΠΟΣΟ ΜΙΚΡΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΜΕΙΣ ΣΤΟ ΔΥΛΟΦΟ

ΤΑ ΧΑΜΠΕΡΙΑ ΣΤΟ ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ Έμασταν μια παρέα και γυρίζαμε στο Δυτικό, Ζαγόρι -που είναι και πολύ κοντά. Σταματήσαμε στο ΔΥΛΟΦΟ στον ΤΖΙΜΟΓΙΑΝΝΗ για φαγητό, ήταν τόσο πολύς ο κόσμος που μας είπαν, λίγο περιμένετε και θα φύγουν αυτοί στη γωνία ζήτησαν λογισμό.

Όμως δεν μπορούσαμε να αναμένουμε άλλο μας πίεζε η όρεξη του περιέργου -σε διάθεση για όλα - περιβάλλοντος του ΖΑΓΟΡΙΟΥ και φύγαμε για ψηλότερα (ζητάμε και συνώνμη από τον νεαρό ΤΖΙΜΟΓΙΑΝΝΗ), φθάσαμε στον ΜΙΜΗ και την ΚΑΤΙΝΑ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ, εκεί τα πληροφορηθήκαμε τα χαμπερία μας τα είπε ο Μίμης ότι ήξευρε πως βρισκόμαστε εκεί στα ΖΑΓΟΡΙΑ ΜΑΣ.

ΔΩΔΩΝΗΣ 16 - ΔΩΔΩΝΗΣ 77 - ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

"Ταρδένια"

ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Rue de Jannina les années vingt

Δρόμος των Γιαννιναίων της δεκαετίας του '20

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Δωδώνη 10 • Τηλ: 48966 - 47931 • 77 Rue de Jannina

PÂTISSERIE

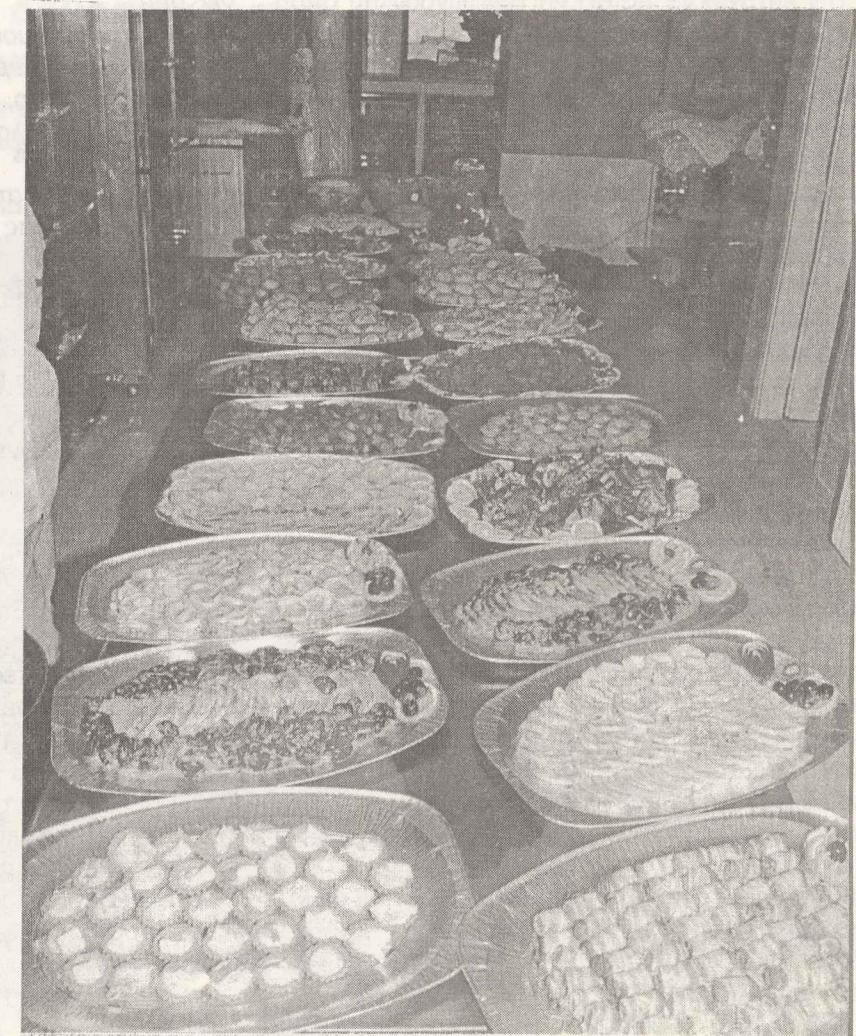
16 Rue de Dodone • Τηλ: 48966 - 47931 • 77 Rue de Jannina

Δεν είναι νέα φίρμα ξεκίνησε το 1967 (απέναντι από την Αγροτική Τράπεζα ο αρχιμάστορας ΚΩΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ και ΣΗΜΕΡΑ ανέβασαν το ΕΠΙΠΕΔΟ της Ζαχαροπλαστικής στα ΓΙΑΝΝΙΝΑ, το δίδυμο των καλλιτεχνών στο είδος ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ και ΝΙΚΟΣ ΜΗΤΣΗΣ (είναι οι σκυταλοδρόμοι της φίρμας), έξι υπάλληλοι και οι οικογένειές τους εργάζονται ακατάπαυστα και αναλαμβάνουν κάθε είδους μπουφές.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ Θ.Δ.

ΔΕΙΓΜΑ -ΠΡΟΣΕΞΤΕ ΤΗΝ ΟΡΕΞΗ ΣΑΣ

Μπουφές για κάθε εκδήλωση με κάθε ορεκτικό και όλα τα κρεατικά με φαντασία "ΤΑΡΔΕΝΙΑ".

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΛΕΕΙ ΠΟΛΛΑ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Είναι μια φωτογραφία ρετρό, αλλά με μεγάλη αξία. Πρόκειται για την Ακαδημία Ποδοσφαίρου, που υπήρχε στα Γιάννινα, πριν από 25 περίπου χρόνια. Οι μπόμπιρες εκείνης της εποχής, που σήμερα ίσως να πλησιάζουν τα σαράντα τους χρόνια, ποζάρουν στον φακό του "Η.Α." με το δάσκαλό τους, τον ακούραστο και αειθαλή Θανάση Δρούγιο. Την ομάδα αυτή ο κυρ-Θανάσης, την ονόμασε "Μπέμπηδες".

Όσο για τους σημερινούς σαραντάρηδες, αν αγνωρίσουν το πρόσωπο της παιδικής αθωότητας, ας αναπολήσουν για λίγο το όμορφο παρελθόν.

Σήμερα οι καιροί άλλαξαν και παντού δημιουργούνται ακαδημίες. Αλλά αυτό που έκανε πριν από τόσα χρόνια ο κ. Θανάσης Δρούγιο, ήταν πρωτοποριακό για τη εποχή του και διαχρονικό.

Ο "ΚΑΡΕΚΛΑΣ" ΞΑΝΑΧΤΥΠΗΣΕ....

Πάλι μας είπε: "Ρωτάει ο πατέρας τη μητέρα. Τι έκανε ο γιος μας γυναίκα στους αγώνες; ήρθε 2ος άνδρα. Μπράβο του, έτσι σας θέλω. Και πόσο έτρεχαν γυναίκα; Δύο, απαντάει η ασιίδα.... άκουγε ο Μίμης (που παίζει ακόμη μπάλα) κι ο Βασίλης (που σταμάτησε εδώ και 10 χρόνια). Αυτός ο Λισγάρας Γιώργος -εργολάβος, ήταν χρόνια τερματοφύλακας στη "ΘΥΕΛΛΑ".

Θα έχουμε και συνέχεια.

Θ.Δ.

ΣΤΑ "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ" ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας καλούμε στην ετήσια εκδήλωση της Ενώσεώς μας, που θα γίνει στο Κέντρο "ΣΥΡΑΚΟΥΣΕΣ" (πρώην "ΠΑΝΟΡΑΜΑ") 9ο χλμ. Ιωαννίνων -Αθηνών στο Μπιζάνι, την Παρασκευή 13-2-98 και ώρα 21.00.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης θα απονεμηθούν κύπελλα και μετάλλια στα Σωματεία που προήχθησαν σε ανώτερη κατηγορία, καθώς και σ' αυτά που έδειξαν άριστη αθλητική διαγωγή, κατά την ποδοσφαιρική περίοδο 1996-97.

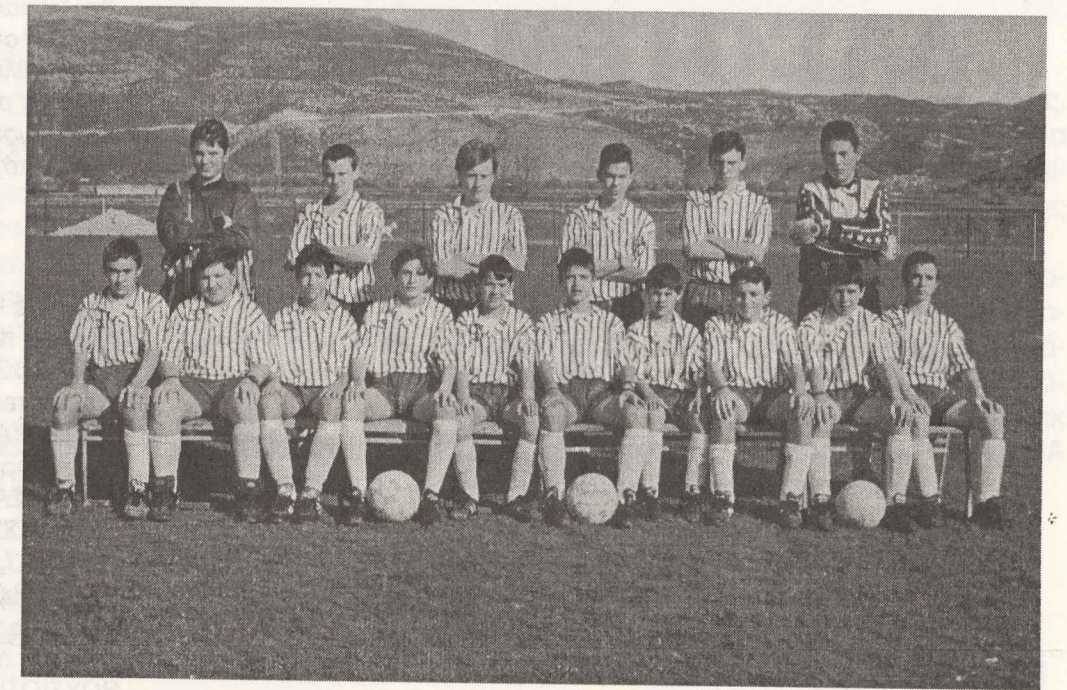
Οι έγγαμοι μπορούν να προσέλθουν με τις συζύγους τους.

Για το Δ.Σ. της Ε.Π.Σ.Η.Π.

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ ΠΑΛΙ ΤΟ ΙΔΙΟ "ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ" Η "ΘΥΕΛΛΑ"

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ - "ΜΕΓΑΛΟΙ" ΠΟΥ θα γράψουν ιστορία στο ηπειρωτικό ποδόσφαιρο τώρα την τεχνική επιμέλεια έχει ο πασίγνωστος αθλητής και ποδοσφαιριστής ακόμη και του Π.Α.Σ. ΓΙΑΝΝΙΝΑ Βασ. Μπελεβέντης (σε αντικατάσταση του Θν. Δρούγιο).

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΙΣ. ΑΘΛΗΤ. Γ. ΜΠΙΜΠΗ

Η ΜΕΓΑΛΗ "ΘΥΕΛΛΑ" που προπονεί το Τάκης Γραμμενιάτης (αντικατέστησε τον καθηγητή Φ.Α. προπονητή κ. Βαγγέλη Μάντζιο).

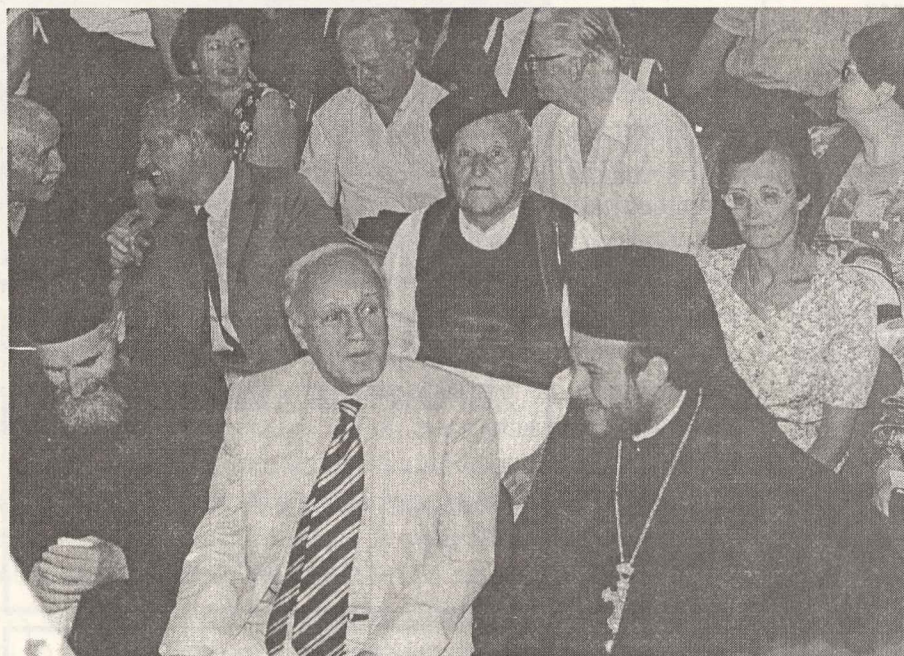
ΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ ΜΕΓΑΛΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Μιλάμε συγκεκριμένα για το ΤΣΕΡΒΑΡΙ-ΤΟΝ ΕΛΑΦΟΤΟΠΟ -ΣΗΜΕΡΑ έχει μεγάλη παράδοση στο πνεύμα και την ΑΘΛΗΣΗ., οι περισσότεροι είναι δάσκαλοι και καθηγητές ΓΡΑΤΣΑΙΟΙ, ΖΗΝΔΡΙΑΙΟΙ, ΚΙΚΟΠΟΥΛΑΙΟΙ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΑΙΟΙ (εδώ είναι ο γνωστός καλλιτέχνης, φιλόσοφος κι άνθρωπος εννοείται ο γλύπτης Οικονομίδης).

Αυτοί οι άνθρωποι εκτός από το Μουσείο έχουν και γήπεδο-μάλιστα ΓΗΠΕΔΟ με τα βράχια, αυτό θα πει ΠΑΡΑΔΟΣΗ-ΒΑΣΗ-ΔΙΑΙΩΝΙΣΗ-ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ, έδωσαν αθλητές και σε ΕΘΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ σε πολλά είδη ΑΘΛΗΜΑΤΩΝ. Στη φωτ. είναι ο Βασ. ΖΙΝΔΡΙΑΝΗΣ στα 1960 πηδώντας με το κοντάρι, διέτελεσε και πρωταθλητής Ηπείρου.

Ο ΒΑΣ. ΖΙΝΔΡΙΑΝΗΣ ΣΤΟ ΚΟΝΤΑΡΙ

ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΣΤΟ ΜΕΤΣΩΒΟ

ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΡΙΣΑ Ο ΜΑΡΚΟΥ ΣΤΕΡΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ είπε: "Ο Ρήγας Φεραίος-Βελιστενλής (στην καταγωγή Βωβουσιώτης μας εμπνέει -ίσως αυτό σχετίζεται και με τους 180 επιστήμονες -εν ζωή που έχει σήμερα η Βωβούσα. Μας πήρε τηλέφωνο ο αγαπητός συμπατριώτης, με τον οποίο δε γνωριζόμαστε δια γώσης, αλλά από τα σύγχρονα μέσα (τηλέφωνο-τηλεόραση-εφημερίδα-περιοδικά κ.λπ.), γι' αυτό ΤΑ ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΑ είναι "ΑΓΙΑ". Θα τα πούμε στο ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ όπου θ' ανταμώσουμε για το ΡΗΓΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΕΘΝΟΓΕΡΤΗ.

Θ.Δ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΩΒΟΥΣΑΣ ΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΔΑΣΟΤΕΜΑΧΙΑ

ΕΝΑ ΔΥΣΚΟΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΩΒΟΥΣΑ

Υπάρχει ελπίδα για την επίλυσή του;

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Του προέδρου της κοινότητας **ΚΩΣΤΑ Ι. ΔΗΜΟΥ**
προς το Κοινοτικό Συμβούλιο στις 1-2-1998

**"Η Βοβούσα, αυτο-εγκλωβισμένη, δοκιμάζεται
σήμερα από τα ίδια τα παιδιά της"**

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1998

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ - ΕΓΓΡΑΦΟ

Κώστας Ι. Δήμου Γιάννενα 10-3-98
Πρόεδρος Βωβούσας Προς την εφημ.
Θέμα: Υπόθεση δασοτεμαχίων "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ"
Σας στέλνω την από 1-2-98 εισηγήσή μου στο Κοινοτικό μας Συμβούλιο με
τίτλο:

ΓΚΟΡΓΚΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ και ΝΟΥΣΙΚΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Χωρίς τυμπανοκρουσίες, πέρασαν για λίγο κι έφυγαν στη βάση τους πάλι, δυο από τα καλλίτερα στοιχεία-παιδιά των Γιαννίνων.
Ούτε καλά, καλά δεν τους είδαμε: γιατί τέτοιοι άνθρωποι πρέπει να δίνουν βροντερό παρόν, κάνει καλό σ' όλους και ειδικά στα παιδιά τα σημερινά, που έχουν μεγάλη ανάγκη ν' ακούσουν και να δουν τέτοιους ικανούς, δραστήριους και επιτυχημένους (πρώην πρωταθλητές - ειδιά ο ΠΡΩΤΟΣ) συντοπίτες-Γιαννιώτες.
Αυτά κύριοι... και φίλοι.
Σ' άλλη κάθοδό σας σας θέλουμε από TV στη Βωβούσα.

"ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ".

ΔΗΛΩΝΟΥΝ ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΙ ΕΝΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΗΣ ΕΥΡ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ - ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΚΚΑΣ

Ο πρώτος ότι απολαμβάνει τα "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ" τα ωραία, με την ύλη την ποικιλία και τις όμορφες φωτογραφίες.
Ο δεύτερος ότι είναι διδασκαλία -μεγάλη υπόθεση για τα παιδιά αλλά και για τους μεγάλους να βλέπουν και να διαβάζουν για τον αθλητισμό- χωρίς υπολογισμούς. Εμείς λέγει, γίναμε άνθρωποι με τον ανθρωπισμό.
Έχω κι εγώ δικαίωμα να προσθέσω: όλα είναι αίσθηση και γνώση όποιος θέλει κι έχει δύναμη το καταλαβαίνει και το εφαρμόζει σ' οποιαδήποτε ηλικία

Θ.Δ.

ΔΑΣΟΤΕΜΑΧΙΑ

ΕΝΑ ΔΥΣΚΟΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΩΒΟΥΣΑ

Υπάρχει ελπίδα για την επίλυσή του;
Και παρακαλούμε για παρουσίαση, σχόλια και κριτική-έστω και αρνητική, όμως καλοπροαίρετα από τις στήλες σας.
Το πρόβλημα είναι σοβαρότατο και πιστεύω πως η τοποθέτησή σας στο όλο θέμα θα συμβάλει αποφασιστικά στην επίλυσή του.
Γιατί, δυστυχώς ή βοβούσα σήμερα αυτοεγκλωβισμένη υποφέρει και δοκιμάζεται από τα ίδια τα παιδιά της, από τους ίδιους τους Βωβουσιώτες.
Κώστας Ι. Δήμου, Πρόεδρος

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ (31 Μαρτίου 1998)

Αγαπητέ Πρόεδρε
Χάρηκα πραγματικά, γιατί δίνεις την αξία που πρέπει, στην προσπάθεια με τα "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ" για τον ΟΜΟΡΦΟ και ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΟΠΟ ΜΑΣ. Άριστα τα εκθέτεις τα πράγματα του όντος σοβαρού προβλήματος. Θέσεις πήραμε:
1. ΠΡΩΤΑ ο πρόεδρος της πανελλήνιας ομοσπονδίας Α.Θ.Π. κ. Γιάννης Τσιπαράς (και με γνώσεις στο θέμα, σαν πρώην γραμματέας στην ΚΟΙΝ. ΒΩΒΟΥΣΑΣ).
2. ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ με πρωτοσέλιδο άρθρο "ΕΜΠΛΟΚΗ ΣΤΟ ΚΟΙΝ. ΒΩΒΟΥΣΑΣ", τα "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ", ενυπόγραφα -Θαν.Δρούγιας, πήραν θέση για σύμβιβασμό στο θέμα,πριν φθάσουν στα Δικαστήρια. Σε πληροφορώ,ότι οι θέσεις που παίρνω σ' όλα τα θέματα στη ζωή μου, είναι θετικές: μέχρι να έρθει ο άλλος να ομολογήσει το λάθος του,έτσι και τώρα απ' τα "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ" κάμνω.
Κριτική επί του θέματος και ονόματα του καταλόγου των συγχωριανών που επισυνάπτει, δεν μπορώ να κάνω και να παρουσιάσω από τις στήλες μας: γιατί αυτά τα θέματα και το πρόβλημα, έχουν αναλάβει ΝΟΜΙΚΟΙ και αυτοί ΤΩΡΑ ΕΧΟΥΝ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΛΟΓΟ.

Με εκτίμηση
Θανάσης Δρούγιας
Εκδότης - Διευθυντής "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ"

ΚΑΛΟΣΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟ

Έγινε γνωστό αμέσως σ' όλο τον ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ χώρο μας ο ερχομός του συμπαθούς και δραστήριου πολίτευτή Ζαγορίσιου και πραγματικού Γιαννιώτη, ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ, όπως είναι γνωστό, εγκατέστησε το γραφείο του στο ΤΟΣΙΤΣΙΟ ΜΕΓΑΡΟ.
Εμείς τον ευχόμαστε δύναμη για νέες επιτυχίες - υψηλότερες, στους ευγενείς του αγώνες, για το καλό του τόπου μας.

"ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ"

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ - ΤΑ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΑ

Η "ΦΑΡΜΑ" ΤΩΝ ΚΟΥΚΑΙΩΝ στο 8ο χμ. ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΜΟΝΑΔΑ ΚΡΕΑΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗ Β.Δ. ΕΛΛΑΔΑ-ΗΠΕΙΡΟ

Είναι γεγονός που συγκινεί απ' τις δυο πλευρές σαν επιχείρηση ζωντανή κι' από παππούδων από τον ΑΛΕΞΗ ΚΟΥΚΙΑ και παλιότερα, αλλά και σαν ζωντανία από πλευράς ομορφιάς - και καμάρι των ζώων (αρνάκια, αρνάδες, κατσίκια πολύχρωμα και ζωγραφισμένα) τα είδαμε όλα και τα αποθανάτισαμε - τα φωτογραφίσαμε" στη "ΦΑΡΜΑ" με τον ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟ (τώρα καπετάνιο της επιχείρησης) και τα παιδιά του ΓΙΩΡΓΟ και ΧΡΗΣΤΟ, που παίρνουν, σιγά τα ηνία.

(Αυτά θα τα απολεύσετε στην άλλη έκδοση).

ΑΠΟ ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΕΦΥΓΕ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΓΚΡΑΤΣΑΙΩΝ Ο ΦΙΛΟΠΟΙΜΗΝ

Είχε κάνει τη γη μητέρα του, του το αποδεικνύει εμπράκτως, επαγγελματικά και συναισθηματικά, ήταν γεωπόνος με σπουδές Dr. στο εξωτερικό.

Ήταν πάντα κοντά στους ανθρώπους του μόχθου κι όχι στα γραφεία κι ας κατείχε υψηλή θέση.

Ο Κώστας Ζινδριλής είπε:

"Η γη που την αγάπησε τον κρατούσε όρθιο, ο χάρος τον ξεγέλασε στον ύπνο και τον πήρε".

Ήταν και αθλητής και ποδοσφαιριστής - έπαιξε στον ΑΒΕΡΩΦ Ιωαννίνων.

ΠΡΕΠΕΙ να τους έχει σαν υπόδειγμα από κάθε άποψη τους "ΓΚΡΑΤΣΑΙΟΥΣ" το μοναδικό στο είδος πατριωτισμού και υψηλού φρονήματος ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ.

Σημ. Αυτή η οικογένεια είχε μεγάλες σχέσεις στο "ΤΣΕΡΒΑΡΙ" - ΑΛΑΦΟΤΟΠΟ με την οικογένεια της ΜΑΡΙΝΑΣ ΤΖΟΚΑ.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΒΩΒΟΥΣΑ - ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Έχουν κλειστεί μεταξύ των αρχηγών των ομάδων,για το καλοκαίρι, αγώνες, παλαιμάχων 35 και άνω ετών. Οι αγώνες θα γίνουν "επ' αμοιβαιότητα", τόσο στη Βωβούσα όσο και στον Ελαφότοπο, οι ηττημένοι θα πληρώσουν το ψητό αρνί κ.α.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΟΙ ΖΙΝΔΡΙΛΑΙΟΙ ΤΟΥ ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΥ

Η πίστη μας στους ορεισίβιους είναι αποδεδειγμένη αλλά και από κάθε άποψη θεμελιωμένη. Ο ελαφότοπος έχει 1.200μ. υψ. όπως η Βωβούσα.

Εδώ παρατηρείται το φαινόμενο να μην υπάρχουν οικογένεια χωρίς 2-3 επιστήμονες και μάλιστα επιπέδου.

Αλλά το θέμα μας έχει και άλλη ποιό σοβαρή πλευρά. Είναι πολύ δύσκολο να βρεις την εποχή μας αδελφία τόσο αγαπημένα όπως είναι οι ΖΙΝΔΡΙΛΑΙΟΙ: τους καμαρώνω α-

ληθινά - καθημερινά.

Είναι πέντε με τη σειρά: Κώστας, Τάκης, Μάνθος, Γιώργος και Βασίλης (προτελευταία είναι κι η μοναδική αδελφή Βασιλική - γυναίκα του κ. Ψωμάδη (έχει δυό αγόρια κι ένας είναι καθηγητής Φ.Α.).

Όλοι οι παραπάνω ήταν κι αθλητές και ποδοσφαιριστές και με τους Γκρατσιαίους, Τζοκαίους και βλαστούς έκαναν ολόκληρη ομάδα και μάλιστα μ' αναπληρωματικούς. Εδώ όμως πρέπει να αναφέρω κι ένα τάνκ-μπάκ που είχα στους ΕΡΑΣ. του Π.Α.Σ. ΓΙΑΝΝΙΝΑ τότε τον ΗΡΑΚΛΗ ΤΖΟΚΑ.

ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟΪ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο γνωστός παππούς -σημαιοφόρος των αναπήρων Γιάννης Καζάνας, έδωσε το Καλοκαίρι στον εγγονό του που ήρθε από τη Βενιζουέλα το κομπολόι ο μικρός τόχει καμάρι.

Θ.Δ. Οι μεγάλοι αείμνηστοι καθηγητές της Ζ. Σχολής. Στη ζωή ο Παύλος Βρέλλης (πρώτος αρ.) καλλιτέχνης-γλύπτης, ο αξέχαστος Γιώργος Δρούγιας, μαθητής 2ος όρθιος από δεξιά.

ΑΦΙΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΑ "ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ"

Στη μνήμη του "αντάρτη" Αρχιεπισκόπου Μεγάλου Ιεράρχου ΣΕΡΑΦΕΙΜ και λαϊκού ανθρώπου.

Στη Βωβούσα ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, αείμνηστος ΣΕΡΑΦΕΙΜ, έκανε μερικές φορές ολιγοήμερες και "in cognito" διακοπές, γιατί εκτός των άλλων ιδιοτήτων του, ήταν και λάτρης του κάλλους του φυσικού μεγαλείου. Πράγμα που ζούσε έντονα και μερικές φορές δυναμικά σαν έφηβος.

Η φωτογραφία είναι αντάμωμα των βλάχων στο Αρχοντικό Μέτσοβο.

Ο "ΜΥΘΟΣ"

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΕΝΤΡΟ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ
ΤΗΣ ΟΛΓΑΣ & ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΣΧΟΥ
ΜΕ ΛΑΪΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΣΤΗ ΛΕΜΟΝΙΑ - ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΑΦΟΙ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΞΥΛΕΙΑΣ Β.Δ. ΕΛΛΑΔΟΣ - ΗΠΕΙΡΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΟΥΜΠΑΝΟΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΔΟΥ 10 ΧΛΜ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ-ΠΡΕΒΕΖΗΣ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

CLUB Άσκησης στη Φύση ΟΛΑ ΤΑ ΣΠΟΡ

σε φυσικό χλοοτάπητα
Με ραντεβού ΤΗΛ. 49372

Ταρδένια

Ζαχαροπλαστική
Patisserie

Δωδώνης 77-Τηλ. 49-724

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΕΝΤΡΟ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ- ΚΙΝΗΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΣΤΕΡΓΙΟΥΛΗΣ

Φυσικοθεραπευτής - Κινησιοθεραπευτής
Καθηγητής Φυσικής Αγωγής

Βηλαρά 14 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ 454 45

"Η ΕΚΠΛΗΞΗ"

ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ 46
ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛ. 25-502

Η ΒΩΒΟΥΣΑ ΕΙΝΑΙ ΑΣΥΓΚΡΙΤΗ

- Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗ -

ΤΟΥ ΦΕΡΔΙΝΑΡΔΟΥ ΒΡΑΖΙΤΟΥΛΗ

Την πληροφορία μου την έδωσε η κόρη μου - η Κατερίνα, που συχνά πυκνά βρίσκεται στη Βωβούσα μας, (όταν από το Παν/κό έχει ελεύθερο χρόνο)· μου είπε χαρακτηριστικά, ο κ. Νάντος μένει, τώρα στο χωριό; γιατί πάντα εκεί τον βρίσκω - εκεί είναι· της είπα, ότι δεν πρέπει να λέμε τη ΒΩΒΟΥΣΑ χωριό· πρώτα και στή συνέχεια, ότι κι ο φίλος μου, διαθέτει τις ελεύθερες ώρες, από τη δουλειά του - το γνωστό ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ (που ουσιαστικά το διευθύνει ο μηχανι-

κός γιος του ΝΙΚΟΛΑΣ), στην ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ που προσφέρει ο ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ. "Δεν υπάχει καμιά εποχή και καμιά ΩΡΑ... που να μη με συγκινεί, (μου είπε πρόσφατα ο Νάντος), "Η ΒΩΒΟΥΣΑ". Η αλήθεια είναι ολοφάνερη· χρώματα κι' αρώματα, ακούσματα λογής - λογίων και ξεκούραση με κούραση, σου δίνουν τη γλυκύτητα στη ζωή και σου φέρνουν αναμνήσεις απ' τα περασμένα που ΖΕΙΣ, ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ ΣΑΝ ΧΘΕΣ· Αυτό θα πει και αυτό είναι η ΒΩΒΟΥΣΑ.

ΒΟΛΕΣ

• Στα Λιθαρίτσια πρόσφατα έγινε γιορτή-γλέντι από τους "ΠΟΛΙΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ" είχε καταπληκτική επιτυχία κι αντανάκλυνε φυσικά στο ΝΟΜΑΡΧΗ και τους συνεργάτες του· αλλά και τους πολυπληθείς πιστούς, αλήθεια ο επικφαλής κι η σύζυγός του ΕΛΑΜΠΑΝ ΣΑΝ ΑΣΤΕΡΕΣ-αυτό θα πει αναγνώριση του ΝΙΚΟΥ ΖΑΡΜΠΑΛΑ

• Από τους πρώτους μεσ' στη "σάλα" του κέντρου -κι απ' τις δυο αίθουσες σε φαντασία και οργανωτικότητα, ήταν κι ο καταπληξας- με τα πάντα ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΙΩΤΗΣ.

• ΔΙ'ΑΚΡΙΤΙΚΑ έδωσαν έντονη παρουσία και ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΕΣ και δημοσιογράφοι και ιδιαίτεροι με ΠΡΩΤΟ το συμπαθή ΓΙΑΝΝΗ ΒΡΑΖΙΤΟΥΛΗ και παράγοντες του ΟΡΕΙΝΟΥ ΧΩΡΟΥ.

• Να γίνονται τέτοια -από κάθε πλευρά, πολιτισμό και εξέλιξη δείχνουν οι επιπέδου συναθροίσεις και καθώς ΠΡΕΠΕΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΕΣ.

• Του Βουλευτή ΒΑΓΓΕΛΗ ΑΡΓΥΡΗ το γραφείο έμοιαζε "μελισσολόι", ήταν ώρες πολλές κατάμεστο από φίλους του και γνωστούς για τα ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΛΑ. Ε-μείς μπορούμε να του πούμε, δύναμη και πάντα ίδιες ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ.

• Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΖΑΝΑΣ ο ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΗΣ Α. Πολέμου είναι μόνιμος ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΟΣ των βετεράνων της προάσπισης της ΤΙΜΗΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ τον θαυμάσαμε την 25η Μαρτίου.

• Η ΟΑΣΗ το κεντρικότερο "ΚΕΝΤΡΟ" της πόλης στην Κ. Πλατεία των Ιωαννίνων είναι το στέκι των Βωβουσιωτών 24 άτομα ήταν μια Κυριακή μεσημέρι-αυτό είναι ρεκόρ, Βωβουσιώτικο.

• Μόνο ένας παρασπονδεί στο χώρο ψυχαγωγίας, μιλάμε αυτός είναι ο Στέριος Νάλλας του Βαρσάνη, που έχει το "ΔΙΕΘΝΕΣ" Ζαχ. (της Σουλτάνας και της Βιργινιάδας-δήλωνε τα στοιχεία του κάποτε σε μια Δημόσια υπηρεσία).

• Ο περιβόητος για την ετοιμολογία του Νασιάρας είπε: κανένας δεν είχε πάνω από 3-5 στρέμματα χωράφι στη ΒΩΒΟΥΣΑ.
• ο Νάκος Τσιαπάρας επανήλθε στα Γιάννινα, γιατί δεν κάνει χωρίς την αύρα των βουνών· Καλοσώρισε ΠΡΟΕΔΡΕ.

"ΒΩΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ"

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΡΟΥΓΙΑΣ

ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΕΣ
ΧΡΟΝΗΣ ΔΡΟΥΓΙΑΣ
Τ.ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΒΩΒΟΥΣΑΣ

Αναστάσιος Τάσιος
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΚΟΙΝ. ΒΩΒΟΥΣΑΣ

Αθανάσιος Χαζημπίνας
ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
Γιώργος Τσαγκούλης
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ, ΤΡΙΚΑΛΑ

Χατζής Κώστας, ΙΑΤΡΟΣ
ΒΕΡΟΙΑ

Παντελής Τσούμπανος
ΚΕΡΑΣΟΒΟ

Νικόλας Βραζιτούλης
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Φυσικός-Φιλολόγος

Νίκος Ζ. Δήμου
ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

Θανάσης Πάνος
ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

Γιώργος Μπίμπης
ΑΡΧΙΣΥΝΤ. ΑΘΛΗΚΟΓΡΑΦΟΣ

Βραζιτούλης Φερδινάνδος
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΜΙΝΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

5Χ5 στο Πέραμα
Του γνωστού ποδοσφαιριστή - επιστήμονα
ΗΛΙΑ ΜΑΪΠΑ
Θα βρείτε το δάσκαλό σας
και την υγείά σας

ΑΡΓΥΡΑ ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΣΗΜΟΥΡΓΙΑΣ

Γιαννιώτικη Παράδοση
στο Ασημι

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΣΕ ΑΣΗΜΙΚΑ ΑΡΓΥΡΑ ΣΚΕΥΗ
ΚΑΙ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
ΠΕΡΑΙΒΟΥ 10 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ 454 44
ΤΗΛ. (0651) 32315

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

ΓΑΛΑΞΙΑΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΥΡΡΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑ 45221

(0651) 25,056-25432-25032

FAX (0651)30724